

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

SOMUT İKTİDAR HEDFİ

• Toplumsal
Devrimi
Kesintiye
Uğratma
Çabaları

• Türkiye'nin
Suriye
Fiyaskosu

• Göklerde
Grev
Devam
Ediyor

• İzmir
Ayakkabı
İşçileri
Eylemde

• Taksim
Yasağı'na
Karşı
Taksim'de

• Taksim
Bizim
İstanbul
Bizim

İZMİR AYAKKABICI İŞÇİLERİ EYLEMDE

YAŞASIN THY GREVİMİZ

TOPLUMSAL DEVRİMİ KESİNTİYE UĞRATMA ÇABALARI

Sahiplenenler sınıfıyla, emekçi sınıflar arasında, bir uyumun sağlanması, “toplumsal barışın” yapılmasını savunan görüşler, sosyalizm ve siyasi mücadele tarihi kadar eskidir. Sınıflar mücadelesinin bu yolla yumuşatılacağı düşüncesi, toplumsal sınıflar arasında, savaşımın şiddetlendiği, yoğunlaştığı ve yükseldiği günümüzde yeniden öne çıkartılıyor.

Büyük sermaye açısından, sosyal barış, sosyal sınıflar arasında uyumun sağlanması, bir dengenin kurulması şu anlama gelir: Ezilen ve sömürülenlerin, el koyanlar sınıfına karşı sürdürdüğü devrimci mücadeleden vazgeçmesi, sınırlı talepler ileri sürmesi, varolan toplumun çerçevesini aşmayarak, sermayenin egemenliğini güven altına alması. Toplumsal barışın pratik yansımaları olarak, örneğin Newroz’un, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin bir parçası olmaktan çıkarılması ve devletin de katılacağı bir etkinliğe dönüştürülmesi; 1 Mayıs’ın, proletaryanın sınıf savaşımının bir aracı olmaktan çıkarılması ve mülk sahipleri sınıfı, sınıf işbirliğine dönüştürülmesi; sermayenin ve siyasi iktidarın denetiminde yapılması. Kısacası, emekçi yığınların, sermayenin sınıf egemenliğine dokunan her hareketten kaçınması isteniyor. Ezilen sınıflar ve halk kitleleri, burjuvazinin bu politikasına “gönüllü” olarak destek vermezse, bu, zorla, şiddetle, bastırma yoluyla sağlanacaktır.

İşçi sınıfının ve halk yığınlarının uzun süren saldırı dalgalarıyla, sınıf egemenliği sarsılan, yıpranan ve zayıflayan burjuvazi için, egemenliğini yeniden kurmak, en ivedi, en temel ve en yaşamsal sorundur. Çünkü, ekonomik ayrıcalıklarını korumak, politik egemenliğini sağlamlaştırmasına bağlıdır. Bu durumda kendisine karşı savaşanlarla bir “sosyal sözleşme” yapmak, onun için bulunmaz bir fırsattır. Kendilerine karşı savaşan bir

sınıf ve halk bloku varken, sermaye sınıfı, kendi egemenliğinden emin değildir. Dolayısıyla, şurası çok nettir ki, toplumsal uzlaşma, yönetici sınıfa ve onun egemenliğine hizmet eder.

Sınıflar ve siyasi güçlerin arasında bir anlaşmanın yapılmasını en çok isteyen, bu işin ateşli savunucuları olan, ve en büyük çabayı gösterenler, küçük burjuvalardır. Bu unsurlardan söz ederken, en geniş yelpaze gözönünde bulundurulmalıdır. Küçük burjuva sosyalist hareketten, Kürdistan ulusal reformist gruplarına kadar geniş bir blok akla gelmelidir. Tepedekilerle “alttakileri” bir masa etrafında toplamak isteyen bu çevrelerdir. Bunlar, karşıt sınıfların ve siyasi güçlerin, kendi iradelerini, birbirlerine, zor yardımıyla kabul ettirmeye çalıştıkları, şiddetin, çatışmaların önde olduğu bir ortamda kendilerini gösteremeyeceklerini pratik yaşamlarından çok iyi biliyorlar. Öne çıkmaları için görece sakin bir ortama ihtiyaçları var. En tutkulu, sosyal barış taraftarı olmaları bundandır.

Bunlardan bazıları var ki, toplumsal barış politikasına teorik bir temel kazandırmaya çalışıyorlar. Dolayısıyla barış siyasetine bu yolla bir tutarlılık verme çabasındalar. Bu yüzden, bunlarda, küçük burjuvazinin tüm çelişkileri ve tutarsızlıkları daha belirgindir ve ön plandadır.

Toplumsal barış, devrimin kesintiye uğramasıdır. Burjuva ve küçük burjuvazinin iç barışı istemesi, toplumsal devrimi kesintiye uğratmak içindir. Tarihin kesintiye uğraması burjuvazinin işine yarar, hızlanması, kesintisiz sürmesi ise işçi sınıfının yararınadır. Tarihin kesintiye uğramadan ve hızlandırılarak devam etmesi, sömürücü sınıfın egemenliğinin yıkılışını çabuklaştırır. Emekçi sınıfı amacına daha erken varır. Çok açıktır ki, iç barış yanlıları, baskı ve sömürü toplumunun sürmesinden yana tavır almış olurlar.

Toplumsal barış, devrimin kesintiye uğramasıdır. Burjuva ve küçük burjuvazinin iç barışı istemesi, toplumsal devrimi kesintiye uğratmak içindir. Tarihin kesintiye uğraması burjuvazinin işine yarar, hızlanması, kesintisiz sürmesi ise işçi sınıfının yararınadır. Tarihin kesintiye uğramadan ve hızlandırılarak devam etmesi, sömürücü sınıfın egemenliğinin yıkılışını çabuklaştırır.

Dolayısıyla buldukları yer, sermayenin yanındır. Lafa gelince, emeğin kurtuluşundan yana olduklarını söyleseler de, toplumun dönüşümünü gerçekleştirmek için, devrimci mücadele yolunu izleyeceklerine, uzlaşma yolunu seçtikleri için statükodan yana tavır koymuş oluyorlar.

Tüm bu çabaların sonucunda, iç barış gerçekleşip, devrim kesintiye uğrar mı? Dolayısıyla, tekelci sermayenin egemenliği güven altına alınabilir mi? Latin Amerika, bu konuda bize bir fikir verebilir. Orada, 90'larda yapılan geniş kapsamlı toplumsal anlaşma, egemenler için istenilen sonucu vermedi. Barış anlaşmalarının üstünden çok zaman geçmeden, kıtasal ayaklanma ve zincirleme devrimler tarihin gündemine girdi. Çünkü, iç barış, halkın ayaklanmasını ve devrimi dayatan nesnel durumu ortadan kaldırmadı. Halk yığınlarının devrimci devinimi, yeni koşullarda sürdü.

Toplumsal sınıflar arasında barış yapılması, bir uyum sağlanması Türkiye ve Kürdistan'da gerçekleşemez -aralarında uzlaşmaz çelişki ve karşıtlıkların olduğu bir toplumda bu olanaksızdır- siyasi güçler -karşıt sınıfları temsil eden- arasında bir uzlaşma, bu topraklarda, sınıf çelişkilerinin son derece keskin ve derin olması ve sınıf savaşının iç savaş düzeyinde sürmesi nedeniyle, havada kalıyor. Üstelik, burada, yüksek bir politik bilinç, politik ve pratik deneyim, zengin bir devrimci savaş tarihi var. Uzlaşmacılık bu koşullarda, savunucularının beklediği sonucu vermez.

Sosyal barışa yönelik her tasarı, hayal ve hülya, pratik yaşamın çelişki ve çatışmalarında siliniyor.

Pratik yaşamın çatışmaları, ezilen sınıflar ve ezilen halklarla, egemenler arasındaki bu savaşımın yönünü derinlikli olarak kavramalıyız. Halk yığınlarının devrimci mücadelesi, parlamentarizme doğru ya da yeniden yazılmış anayasa yönünde ilerlemiyor. Kavganın daha şimdiden ortaya çıkardığı işçi komite ve konseyler ve halk meclisleri vb. yığın örgütlerinin parlamentarizmi hedeflediği söylenemez. Devrimci yığmsal mücadele ve bu mücadelenin öne çıkardığı kitle örgütlenmeleri, burjuva devletin yıkılmasının ardından, onun yerine neyin olacağını ifade ediyor. Parlamentarizmden başka bir

şeyi görmeyenler, bunu anlayamazlar. İşçi sınıfının mücadelesi, devrimci iktidarın kurulması ve toplumsal ilişkilerin yeniden kurulmasına yöneliktir.

İşçi sınıfı güncel devlet aygıtını yıkıp, tekelci sermayeyi yenecek durumda mı? Evet, emekçi sınıf, düşmanlarını altedecek güç ve yeteneğe sahiptir. Politik güce sahiptir. 20. yüzyıl toplumsal devrimlerini gerçekleştiren proletaryanın, o sıradaki durumundan daha güçsüz değildir. Siyasal olarak daha deneyimli, bilinçli ve örgütlü durumda. Ekonomik koşullar yönünden de devrimi zafere götürebilir; çünkü, köklü bir toplumsal devrimin ekonomik - toplumsal koşulları, kapitalizmin tüm gelişmesi boyunca oluşturuldu. Emek araçlarının, bilim ve teknolojinin gelişme düzeyi, ulaşım ve iletişimin ileri gelişmesi, yeni toplumun üzerinde kurulacağı maddi temelin nasıl uygun durumda olduğunu gösteriyor. Proletarya, ekonomik güce dayanarak, ekonomik yolla, halk yığınlarının desteğini alarak, onları yeni toplumun kurulmasına çekebilir.

Devrimin gücü, olanakları ve birikimi gerçek anlamda anlaşılmalı değildir. Sermaye sınıfının egemenliğine ve ayrıcalıklarına karşı bir devrim uzun yıllardır gelişiyor. Bu kadar uzun süreli bir savaşımın varlığı bile tek başına, devrimin büyük gücünün, en çarpıcı kanıtıdır. Devrim, güçler dengesini de kendi yönünde değiştirmiş durumda. Halkın kendi gerçekleştirdiği toplumsal hareket ciddi olarak irdelendiğinde, hareketin devrimci bir anlayışa sahip olduğu ve devrime yöneldiği net olarak görülecektir. Pratiğin diyalektiğinde, devrimin zorunluluğu sonucu çıkar.

Apaçıktır, bütün uygun duruma rağmen, devrimin önünde engel oluşturan sadece kitle ayaklanmalarının dağınıklığı değildir; asıl olarak, uzlaşmacı sosyalizmin yığınları yıllarca siyasal ve sosyal reformlar yönünde oyalaması, ömürlerince toplumsal barış peşinde koşmalarıdır, devrime sırt çevirmeleridir.

Bu yüzden devrim, onların dışında ve gerçek, devrimci işçi sınıfı hareketi ile gerçek devrimci siyaset tarafından gerçekleştirilecektir.

C.DAĞLI

Devrimin gücü, olanakları ve birikimi gerçek anlamda anlaşılmalı değildir. Sermaye sınıfının egemenliğine ve ayrıcalıklarına karşı bir devrim uzun yıllardır gelişiyor. Bu kadar uzun süreli bir savaşımın varlığı bile tek başına, devrimin büyük gücünün, en çarpıcı kanıtıdır. Devrim, güçler dengesini de kendi yönünde değiştirmiş durumda.

TÜRKİYE'NİN SURİYE FİYASKOSU

Hükümet, daha doğrusu, Türkiye adına, tekelci sermaye sınıfı adına, Suriye politikasının iflasını ilan etmek için Washington'u, ABD'nin başkentini seçti.

R.T Erdoğan, Suriye'ye karşı savaş açılmasını sağlayacak elinde ne varsa, onunla Obama ile görüşmeye gitti. Bunun bir savaş vizesi arayışı olduğunu, Türkiye'nin bir savaş peşinde olduğunu önceki makalemizde ortaya koymuştuk.

R.T Erdoğan, sözümona elindeki kanıtlarla ABD'yi, Obama'yı, "uçuşa yasak bölge", "güvenlikli bölge", adına "muhalif" dedikleri uluslararası katiller sürüsüne daha fazla "yardım" ve tabii ki, Türkiye'ye daha fazla destek için "ikna"ya gitti.

Tekelci sermayenin politik kadrolarını, hele de dinci faşist kadrolarını abartmamak doğru değerlendirme yapmanın ilk koşuludur. Hepsisi de çapsız, doğru, nesnel tahlil yapma gücünden ve tarih bilgisinden yoksunlar. Lümpen kültürle yetişmiş dinci faşist kadrolar için bu sözlerimiz çok daha fazla geçerlidir. Onların uzmanı oldukları tek alan, mezhep çatışması kışkırtıcılığı, katliam yapmak ve katliam örgütlemektir. Onlar "öldürmeyi iyi bilirler." Kahramanlarını öldürdükleri insanın kalbini yiyen mahlûklardan seçmeleri boşuna değil.

İşte bu kadrolar, kendine aşırı güven duygusuyla, daha doğrusu, cehaletin cesaretiyle, bir emperyalist devleti, çıkarlarına şimdilik uygun olmayan bir savaşa ikna edebileceklerini sanıyorlardı. Bu sanıyla Obama'ya gittiler; sırtları sıvazlanmış ama amaçlarının tersi bir politikaya ikna edilmiş halde geri döndüler.

"Cenevre Sözleşmesi"ni ölü doğmuş bir anlaşmaya çevirmek için elinden geleni yapan hükümet, gidiş uçağına binerken Rusya-ABD arasında 2. bir Cenevre Konferansı'nı "ipe un sermek" olarak değerlendiren R.T Erdoğan, Beyaz Saray önünde, bu Konferans'a razı olduğunu ilan ediyordu.

Peki "Cenevre Sözleşmesi"nin özü

Bir savaş bahanesi yaratmak ve bu bahane ile ABD'yi ikna etmek için kendi "11 Eylül"ünü, Reyhanlı katliamını yapan Türkiye savaş yolunu açamadığı gibi, kendi topraklarında hükümete, iktidara karşı muazzam bir öfkenin birikmesine de yol açmış oldu. Hükümete karşı gösterilerin her tarafa yayıldığını ve dahası, katliamı protesto eden kitleleri polisin gaz bombalarıyla dağıttığını görüyoruz.

neydi? Kısaca söylersek, bu "Sözleşme"de Esad'ın gidişinin siyasi çözüm için bir önkoşul olmaktan çıkarılmış olmasıydı. Bu önkoşulun kaldırıldığı bir Konferansa razı olmak ABD için geri adımdı. Obama bu geri adımı atmıştı. Reyhanlı katliamıyla kendi 11 Eylül'ünü yaratan Türkiye, Esad'ı ABD'nin de fiilen katıldığı bir savaşla indirmek için yola çıkarken Esad'ın indirilmesinin bir önkoşul olmaktan çıkarıldığı Konferans'ı kabul etmiş halde döndü.

"Dimyata pirince giderken eldeki bulgurdan olmak" diye buna denir. Bir savaş bahanesi yaratmak ve bu bahane ile ABD'yi ikna etmek için kendi "11 Eylül"ünü, Reyhanlı katliamını yapan Türkiye savaş yolunu açamadığı gibi, kendi topraklarında hükümete, iktidara karşı muazzam bir öfkenin birikmesine de yol açmış oldu. Hükümete karşı gösterilerin her tarafa yayıldığını ve dahası,

katliamı protesto eden kitleleri polisin gaz bombalarıyla dağıttığını görüyoruz.

Elden giden bulgur bununla sınırlı değil. Şimdi Türkiye'nin Suriye sınırı, özellikle Hatay ve Rojova bölgelerinde nerede başlıyor, nerede bitiyor sorusu sorulabilir ve bu sorunun sorulur hale gelmiş olması bile, başlı başına, Türkiye için çöküşün başlangıcına işaret eder.

Bununla bitmiyor ve Türkiye'nin çöküşün eşiğinde olduğu değerlendirmesi sadece bize ait değil. Emperyalist çevrelerin Türkiye'nin durum hakkındaki gözlem ve değerlendirmelerine iki kısa örnek: Birincisi, ABD'nin Ankara ve Bağdat eski Büyükelçisi James Jeffrey, "Obama Türkiye'yi Suriye Bataklığından Kurtarabilir mi?" sorusunu ortaya atıyor. Sorunun kendisi açıklamaya gerek bırakmıyor. İkincisi, Türkiye'yi çok yakından tanıdığı söylenen Steven A.Cook adında ABD politik çevrelerinde etkili bir isme ait bir örnek. Bu adam da Erdoğan-Obama görüşmesi öngününde yazdığı bir makalesine şu başlığı uygun görüyor: "Türkiye: Kurtar Beni". Bu başlıklardan sonra ne yazdıklarının önemi kalmıyor; başlıklar her şeyi anlatıyor.

Demek oluyor ki, a- Türkiye, Suriye'de bir bataklıktadır; b- Türkiye kurtarılmaya muhtaç bir ülkedir. Suriye ile bir savaşa henüz "resmen" girmemiş olan Türkiye neden orada bir "bataklıkta" sayılıyor ve Türkiye kimden "kurtarılacak?"

Bunlardan birine yukarıda değindik: Türkiye'nin sınırları muğlaklaşmıştır; ikincisi birincisine bağlı ve devamı olarak Suriye'deki çatışmalar artık Türkiye topraklarına taşınmış bulunuyor. Var olan çelişki ve çatışma alanlarına güçlü bir alan daha eklenmiş durumda.

Suriye'yi dinci/faşist bir iktidar marifetiyle tam ilhak etmek için yola çıkan emperyalistleri şimdi Türkiye'yi bir devrimden kurtarma telaşı sarmış bulunuyor; bunu görüyoruz. □

ADLIYE'DE BİBER GAZLI POLİS SALDIRISI

19 Aralık 2000'de 20 zindanda yaşanan katliam sonrası, hayatta kalan tutsakların hemen hepsine davalar açılmıştı. Ümraniye zindanında 4 gün süren çatışmadan çıkmış olan tutsaklara açılan davanın son duruşması bugün Kartal Adliyesi 5.Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Saat 11.00'de başlaması gereken duruşma 12.30 civarında başladı. TKEP/L davası tutsağı Musa Karataş'ın da yargılandığı duruşmada aileler duruşma salonuna girmek istediklerinde arbede yaşandı. Görevlilerin "Duruşma izleyicisiz görülecek" kararına, aralarında Mücadele Birliği Platformu üyelerinin de bulunduğu tutsak yakınları, "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz" sloganları ve alkışlarla karşılık verdiler. Devrimci tutsakların avukatlarının heyetle görüşmesi ve tutsak yakınlarının sloganlarının susmaması üzerine duruşma başlarken izleyiciler parça parça içeriye alınmaya başlandı.

Salonda onlarca asker ve güvenlik görevlisi olması nedeniyle tutsak yakınlarına yer kalmadı. İçeri girebilen tutsak yakınları sanık bölümündeki yakınlarına el sallayıp selamlaşmak isteyince güvenlik görevlisi portakal renkli biber gazıyla tutsak yakınlarına saldırdı. Tutsak yakınları "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Kahrolsun Faşizm" sloganları atmaya başlayınca devrimci tutsaklar da sloganlara katıldı. Polis, jandarma ve güvenlik görevlileri bu kez

devrimci tutsaklara ve ailelere saldırdı. Jandarma ve güvenlik görevlilerin ailelere saldırısına karşılık aralarında Musa Karataş'ında bulunduğu devrimci tutsaklar saldırıya uğrayan ve fenalaşan ailelere yardımcı olmaya ve saldırıyı önlemeye çalıştılar. Yaşanan arbede sonucu tutsaklardan Nihat Göktaş, baygınlık geçirirken, İsmail Karagöz'ün kolundan darp aldığı öğrenildi.

Mahkeme salonundaki arbede büyüyüp "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganlarıyla inerken mahkeme heyeti ilk dakikalarda kaçarak salonu terk etti. Tutsak yakınlarının bir çoğu biber gazından etkilenerek fenalaştı ve yaklaşık 15 kişi yine mahkemeyi izlemeye gelenler tarafından doktor müdahalesi için ilk yardım odasına götürüldü. Salon boşaltılarak duruşmaya ara verildi. Salonda çıkan arbedenin ilk anlarında ortadan kaybolan mahkeme heyeti duruşmayı 30 Ekim 2013 tarihine erteledi.

Duruşmanın ertelenmesini protesto eden Mücadele Birliği Platformu üyeleri ve diğer tutsak yakınları "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz" sloganlarıyla ve alkışlarla adliye içinde yürüyüş yaparak dışarı çıktılar.

Adliye'nin B Kapısı önünde tutsak yakınları adına Mücadele Birliği Platformu'ndan Ali Ekber Seven kısa bir konuşma yaptı ve "Bugün Ümraniye Davasının görüldüğü mahkeme salonunda davayı izleyenlere, mahkumlara saldırı olmuştur. Faşist bir saldırı olmuştur. Cezaevlerinden gelen tutsaklar çok kötü durumdadır. Duruşmayı izlemeye gelen aileler çok kötü durumdadır. Bu faşizmdir. Faşizm her yerde saldırmaya devam ediyor. Mahkemelerinde bile kendi yasalarına uymakta zorluk çekiyor. Bugün devrimci tutsaklara, dün sokaktaki insana saldıran faşist devlet, bugün gene saldırılarına devam ediyor. Ama bu baskılar, bu faşist saldırılarla devrimcileri yıldıramayacaklar. Biz yoldaşlarımıza, biz çocuklarımıza sahip çıkmaya devam edeceğiz. Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur" diyerek yapılan saldırıyı protesto ettiklerini söyledi.

Duruşmayı izlemeye gelen tutsak yakınları "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganları atarak adliyeden ayrıldılar. □

AVUKATLAR TAKSİM YASAĞINI DELDİ

22 Mayıs'ta İstanbul Barosu önünde bir araya gelen Adalet İçin Hukukçular, Çağdaş Avukatlar Grubu, Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi, Demokrasi İçin Hukukçular Derneği, İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi ve Kartal Hukukçular Derneği'nden avukatlar, Taksim'de 1 Mayıs gününden bu yana uygulanan yasağa karşı yürüdü ve halka bildirimler dağıtarak bilgilendirildi.

Akşam saatlerinde bir araya gelen avukatlar cübbeleri ile İstanbul Barosu'nun önünde toplandı, bildirimler dağıtarak Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

İstiklal Caddesi'nde her yürüyüşe gaz bombalarıyla saldıran polisin bu kez saldırmaması ve ortalıkta sivil polis dışında polis bulunmaması dikkat çekti.

Taksim Meydanı'na yürüyüşte "Taksim Yasağı Hukuksuzdur. Toplantı Ve

Gösteri Yürüyüşü Engellenemez" başlıklı bildirimler dağıtan avukatlar, "Hiçbir valinin, hiçbir başbakanın sözü yasalardan, anayasadan üstün değildir. Taksim, halka kapatılamaz" dedi.

Avukatlar, Fransız Konsoloslugu'nun önüne geldiğinde "Toplantı Ve Gösteri Yürüyüşü Haktır, Engellenemez" yazılı pankart açtı. Yürüyüş sırasında sloganlarla da Taksim yasağı protesto edildi.

Meydanda açıklama yapan Avukat Ceren Uysal, "Bugün Türkiye yarı açık bir hapis haneye dönüştürülmüştür. Baskı ve terör şiddetlenmiştir. Devlet, tüm bürokrasi aygıtıyla birlikte suç işlemektedir. Tüm ilgilileri yasalara uymaya davet ediyoruz. Baskı politikaları hiçbir zaman işe yaramamıştır. Tüm baskılar son bulmalıdır." dedi ve eylem sona erdirildi. □

TAKSİM YASAĞINA KARŞI TAKSİM'DE

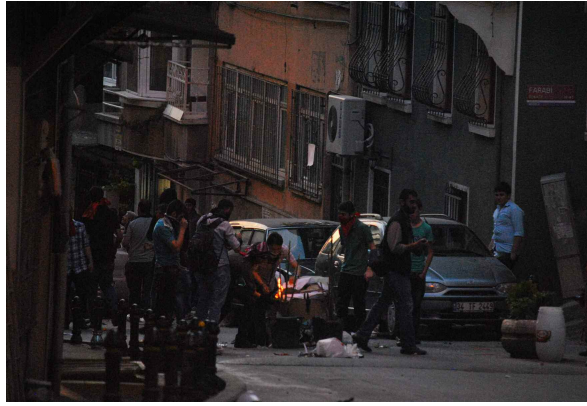
1 Mayıs'tan beri süren fiili "Taksim yasağı"na karşı devrimciler Taksim'de eylemde. Onyıllar boyu eylemlere yasak olan Taksim Meydanı gerek 1 Mayıslar olsun gerek çok sayıda eylem ve protesto gösterileri olsun ciddi saldırılara sahne oluyordu. Taksim'e çıkabilme cesaretini gösterenler şiddetli polis saldırısı, terörle mücadele şubesinde günlerce gözaltı, yıllar süren davalar, tutuklanmalar ve sakatlanmalarla ödüllendiriliyordu. Yıllar boyu eylem alanı olarak Taksim'den vazgeçmeyen Leninistler, onyıllar boyu bu ısrarın bedelini ödediler. "Taksim'de Israr Devrimde Isrardır" şiarıyla hareket eden Leninistlerin çabaları boşa gitmedi ve "Taksim'de eylem yasağı" sona erdi. 1 Mayıslar başta olmak üzere devrimciler, işçiler ve emekçiler, her talebini Taksim'de dile getirdi, her sevincini Taksim'de kutladı.

Birleşik devrimimizin "Kızıl Meydanı" Taksim idi, bu hiç kimse için yadsınabilecek bir şey değildi. Faşizm de bunun bilincinde idi ve kaybettiği bu alanı geri almak için direk harekete geçti. Dünya devrimler tarihinde hiç bir alan bu derece önemli olmamıştı ve hiç bir alan için böyle onyıllar süren bir kavga verilmemişti.

2013 1 Mayıs'ından itibaren Meydanı işçi ve emekçilere, her tür eyleme kapatan devlet, yine futbol, müzik, polis etkinliklerine açmakta sakınca görmedi. Buna karşılık Taksim ya da İstiklal Caddesi'nde yapılmak istenen her tür eylem devletin vahşice saldırılarına hedef oldu. Toma, çevik kuvvet, gaz bombaları, tazyikli su Taksim'in alışıldık görüntüleri haline geldi.

Mücadele Birliği, Alınteri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Devrimci Hareket, Devrimci İşçi Hareketi, Emek ve Özgürlük Cephesi, Halk Cephesi, Kaldıraç, Kazova İşçileri bir çağrı yaparak Taksim'de eylem yasağı'na karşı bir eylem örgütledi. 25 Mayıs Cumartesi günü yapılan bu eyleme çok sayıda emek örgütü, siyasi parti, işçi ve devrimci katıldı.

Saat 19.00'da Atlas Pasajı önünde başlayacak olan eylem için polis İstiklal Caddesi'ne çıkan tüm sokakları kapattı ve eylem

saati gelmeden üçer beşer toplanmaya çalışan gruplara saldırarak dağıtmaya çalıştı.

Ara sokaktan İstiklal Caddesi'ne geçmeye çalışırken saldırıya uğrayan ilk gruplar "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Taksim Kızıldır Kızıl Kalacak", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Devrimci İrade Teslim Alınmaz" sloganları ile karşıladı polis saldırısını. Polis önce copla dağıtmaya çalışırken, kitlenin artması ve ısrarcılığı üzerine baz bombaları ile saldırıya geçti. Muhabirler de aralarında olmak üzere çok sayıda kişi biber gazından etkilendi, coplu saldırıdan dolayı adını öğrenemediğimiz birkaç kişinin yüzü kan içinde kaldı. Saldırıyı önlemeye çalışan İHD İstanbul Şube Başkanı Ümit Efe de polis tarafından darp edildi.

Ara sokaklarda yeniden caddeye çıkmak isteyen gruplara saldıran polis, ara sokaklarda eylemci kovalamaya başladı. Atılan gaz bombalarının sesi ve sloganlar tüm Beyoğlu'nda yankılandı. Sıraselviler, Tarlabası, Galatasaray Meydanı'nda toplanan eylemciler sloganlarla Taksim'e yürümek istedi. Sokakta ortak imzalı "Baskılarınız Saldırılarınız Sökmeyecek, Taksim Yasağını Kıracağız" pankartı açan kitle, kararlılıkla Taksim'e ulaşmaya çalışırken tüm cadde savaş alanına döndü. Bir saati aşan eylem sırasında 3 BDSP okuru da aynı şiarlı pankartı Meydan'a en yakın Burger King'in çatısına astı. Çevik Kuvvet polisi 3 eylemciyi saldırarak gözaltına aldı, gençler ertesi gün serbest bırakıldı.

Saatler 20.30'a geldiğinde polisle çatışan kitle Tarlabası ara sokaklarında eyleme devam etti. Büyükparmakapı Sokak'tan geçen kitle ise Sılaselviler'e kadar polisle çatıştı. En son Dolapdere'ye çekilen eylemciler, eylemi sona erdirdi.

Faşizmin her uygulaması gibi bu eylem yasağı da işçi sınıfının çelik iradesine çarparak geri dönecektir. Taksim, Kızıl Meydan olarak şanlı devrim tarihimizde ait olduğu yeri koruyacaktır. □

REYHANLI'DA KATLIAM ANMASINA SALDIRI

Reyhanlı katliamının üzerinden bir hafta geçmişken, Reyhanlı halkı saldırıyı protesto etmek için sokaklara çıktı. Eğitim Sen, Tüm Bel Sen, Reyhanlı Çerkez Derneği ve CHP'nin Reyhanlı ilçe örgütlerinin yaptığı çağrıyla yüzlerce kişi Reyhanlı girişinde toplandı. Eylem öncesinde halkı eyleme katılmamaya çağıran bir bildiri dağıtan polis ise sokakları ablukaya aldı.

“Oyunlarımız vardı oynadığımız kardeşçe / Söndürdünüz ocağımızı kalleşçe -Reyhanlı Halkı” pankartı açan kitlenin önü çevik kuvvet polisi ve zırhlı araçlardan oluşan barikatla kesildi. Polis barikatı açmayınca kitle geri adım atmaz “AKP'nin Polisleri Yıldırılmaz Bizleri”, “Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak”, “Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun” diye sloganları ile yürüyüşe geçti.

Polis barikatı “Vali İstifa” sloganlarıyla aşılmaya çalışıldı. Aileler kaybettikleri yakınlarının fotoğraflarını taşıyarak “Reyhanlı burada Tayyip nerede”, “Reyhanlı burada Tayyip Amerika'da” sloganları ile yeni polis barikatının önüne geldi. Barikat açılmayınca taş, sopa ve şişe fırlatılmaya başlandı barikata.

Bu sefer kitle dağılarak ara sokaklara girdi ve bombaların patladığı bölgeye ve Belediye Meydanı'na girdi. Burada sloganlarla valiliği ve hükümeti yuhalayan halkın üzerine polis, 3 toma ile geldi. Polis gaz bombaları atarak halka saldırmaya başlayınca, 2 kişi kafasına gelen bombayla yaralandı.

Saldırının ardından yeniden toparlanan halk, yine pankart açarak sloganlarla yürüyüşe geçti. Polisin ikinci saldırısını kolkola girerek karşıladı. Halk yıkıntıların olduğu bölgeye giderek karanfil bırakmayı istiyordu.

Polisin her saldırısından sonra halk yeniden toparlanarak yürüyüşe geçti. Birkaç defa tekrarlanan saldırıların ardından çok sayıda kişi yaralanınca çatışmalar ara sokaklarda devam etti.

Aynı saatlerde Ankara, Eskişehir ve Antakya'da yapılan Reyhanlı katliamını protesto eylemlerinde de polis saldırısı yaşandı. □

“BEYOĞLU HASTANESİZ KALMASIN”

Beyoğlu'nda bulunan tek kamu hastanesi olan Taksim İlk Yardım Hastanesi, binanın çok eski olması nedeniyle yıkım tehlikesi ile karşı karşıya. Sağlık emekçileri ve halk ise duruma tepkili.

21 Mayıs günü Taksim İlk Yardım Eğitim ve Araştırma Hastanesi önünde bir araya gelen Sosyal ve Sağlık Hizmet Emekçileri Sendikası (SES), Cihangir Semt İnişiyatifi, İstanbul Tabip Odası Cihangir sokaklarında bir yürüyüş gerçekleştirdiler. “Beyoğlu Hastanesiz Bırakılmasın” pankartı açan kitle sık sık “Hastaneler Halkındır Satılamaz”, “Savaş'a Değil Sağlığa Bütçe”, “Beyoğlu Hastanesiz Bırakılmasın” sloganları attılar. Mahalle sakinleri de evlerinin balkonlarında alkışlarla eyleme destek verdiler.

Hastanenin girişinde Cihangir Semt İnişiyatifi adına konuşan Naciye Deliceoğlu Taksim İlk Yardım Hastanesi'nin yıkılmasıyla bölgede yaşanan insanların sağlık sorunlarıyla baş başa bırakılacağını altını çizdi. Binanın depreme dayanıksız olduğunu iddia eden yetkililere seslenen Deliceoğlu “Yerine en kısa sürede teknoloji kullanımıyla, dayanıklı hastaneler yapılamaz mı?” diye konuştu.

Ardından ortak basın açıklamasını okuyan SES üyesi Nuran Meriç, “Hastanemizin yatak kapasitesi 250, günlük acil başvurusu 400-500, poliklinik muayene sayısı ise 2000-3000 kişidir. Daha ne zaman yıkılacağı belli olmayan hastanemiz hizmete kapatılınca, zaten çok yoğun olan Şişli Etfal ve Okmeydanı gibi hastanelere yönlendirilecek olan hastalarımız, bu süreçten zararlı çıkacaktır.” dedi.

Sağlık emekçileri ve halkın talepleri ise şöyle:

-Taksim Hastanesi fiziki koşulları yetersizliği ve depreme dayanıksızlığı nedeniyle kapatılmak zorunda kalırsa bile, aynı bölgede, örneğin Gümüşsuyu Asker Hastanesi'nde hizmet vermeye devam etmelidir. Bu, hazırlanacak bir protokolle mümkündür.

-Yerine yine kamu hastanesinin yapılması ve acil birimin güçlendirilmesi,

-Burada çalışan sağlık emekçileri gönüllülük temelinde Gazi Osman Paşa'da yeni açılacak olan hastanede geçici olarak çalıştırılabilir. □

İZMİR AYAKKABCI İŞÇİLERİ EYLEMDE

21 Mayıs:

İzmir'de Ayakkabıcılar Sitesi'nde çalışan işçiler, ucuz, sigortasız, sağlıksız çalıştırmaya karşı eylem başlattılar.

21 Mayıs günü Ayakkabıcılar Sitesi'nde çalışan 8-10 Mücadele Birliği okurunun Site içerisinde sloganlarla eylem çağrısında bulunmasıyla işçiler de eyleme yoğun bir şekilde destek verdiler. İşçilerin toplanmasıyla yürüyüşe geçildi. İşçiler bütün Ayakkabıcılar Sitesi'nin içini komple dolaşarak diğer işçileri de Site Yönetimi ile pazarlığa oturarak, haklarına sahip çıkmaya çağırdılar.

İki saat boyunca süren yürüyüşe yaklaşık 1200-1300 civarında işçi katıldı. İşçilerin eylemi Site'nin giriş kapısına kadar devam etti, burada işçiler oturma eylemine başladılar. Pınarbaşı Yolu'nu yaklaşık on beş dakika trafiğe kapatan işçiler, daha sonra tekrar yürüyüşe geçti ve toptan satış mağazalarının olduğu tarafa yönelerek patronları yuhalayıp eyleme devam ettiler. Eylem esnasında işçiler "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız", "Susma Haykır, Emegine Sahip Çık", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek", "İşçiler El Ele Dayanılmaya" sloganları attılar.

Site Yönetiminin çağrısı üzerine işçiler yönetim binasına yöneldiler. Topluca binadaki Konferans Salonu'na geçen işçilerin büyük çoğunluğu dışarıda kaldı. Ancak 200 kişiyi alan salonda hükümet lehine propaganda yapan yöneticiler işçiler tarafından protesto edilince geri adım attılar. İşçiler sloganlarla konferans salonunu hareketlendirince yöneticilerde tedirginlik oldu. Yöneticiler sorunu Temmuz

ayına kadar çezeceklerine dair söz verince, işçiler daha önce verilen sözleri hatırlatarak yönetimi yuhaladılar.

Bunun üzerine Mücadele Birliği okurlarının da olduğu işçilerden oluşan 5 temsilci, sorunları görüşmek üzere yönetim odasına gitti. İşçi temsilcilerini ikna etmeye çalışan yönetime sorunun çözülmesini, aksi taktirde daha büyük eylem hazırlıklarına başlayacaklarını, ileride yaşanacak herhangi bir olumsuzluğun sorumlusunun site yönetimi olduğunu söyleyerek sloganlarla diğer işçilerin yanına döndü. İşçi temsilcileri diğer işçilere toplantıyı aktarıırken "Verilen herhangi bir söz olmadı, fakat yöneticiler ve polisler 'Sizin için iyi olmaz, sorunlarla karşılaşabilirsiniz' diye tehdit etti" dediler. Bunun üzerine diğer işçiler de temsilcilerin yanında olacaklarını ve her gün saat 13.00'te toplanarak eylemlerine devam edeceklerini söylediler. Eylemci işçiler sloganlarla işyerlerine geri

döndüler.

22 Mayıs:

Bugün de işçilerin Ayakkabıcılar Sitesi'nin içinde başlayan eyleminde tüm site gezildi. Eyleme katılım, her girilen sokakla daha da arttı. İşçiler yürüyüş boyunca diğer işçileri eyleme çağırarak mücadele etmeye çağırdılar. Yaklaşık 700- 800 kişinin katıldığı eylemde güvenlik önlemlerini arttıran site yönetimi, işçilerin caddeye çıkmasına müsaade etmedi. Polisin TOMA ve çevik kuvvet ekipleriyle işçilerin önünü kesti. İşçiler alkış ve sloganlarla bunu protesto ettiler.

İşçiler yine site yönetim binasına giderek yöneticilerle görüşmek istediler. Diğer işçilere eylem nedenleri hakkında konuşmalar yaptılar. Çalışma koşullarının ağırlığından, sağlıksızlığından ve güvencesizlikten bahseden işçiler, bu sorunların çözülmesini istediler.

Temsilciler yönetimle görüşmeye gittiler, görüşmeden dönen işçi temsilcileri mücadeleye devam edeceklerini söylediler. Eylem sloganlarla sona erdi.

23 Mayıs:

Ayakkabı işçileri, yine tüm siteyi dolaşarak eylem yaptılar. Otobüs son durakta toplanan işçiler, yapılan ajitaston konuşmalarıyla tüm işçi arkadaşlarını ey-

leme davet ederken, patronlara da mücadele de kararlılıklarını gösterdiler.

Ağır çalışma koşulları ve güvencesizliği protesto eden işçiler, “Yaşasın İşçinin Direnişi”, “İşçiler Kardeş, Patronlar Kalles”, “Siteyi Yakarız, Hakkımızı Alırız”, “Sigorta Hakkımız Söke Söke Alırız” sloganları ile yürüdüler. Polisin işçilerin ana caddeye çıkmasını engellemek amacıyla kurduğu barikata karşı da “Memur Dışarı” sloganını haykırdılar. Müzik gruplarının da desteğiyle halaylar çeken işçiler, eylemlerine site yönetim binası önünde yaptıkları basın açıklamasıyla devam ettiler.

Açıklamada çalışma koşullarının ağırlığının yanı sıra patronun, devletin SGK vs. kurumlarının sorumsuzluğuna değindiler. Yapılan açıklamanın ardından işçiler halaylar çekerek eylemlerini sonlandırdılar.

Bu esnada 3 gündür süren eylemlere öncülük eden Mücadele Birliği okurları, polis tarafından tehdit ediyor. Bir gün önce yapılan eylemden önce Mücadele birliği okurlarını “eylemi başlattıkları ve işçileri kıskırttıkları” için tehdit eden polis, “akıllı olmaları”ni öğütledi. Okurlarımız sürekli polisin göz hapsinde tutuluyor.

24 Mayıs:

Sabah saatlerinde Maliye Bakanlığı'nın görevlileri sigortasız çalışmaya karşı denetim yaptı. Bunun üzerine işyeri sahipleri, işyerlerini işçilerin üzerine kilitleyip gittiler. İşçilerin tepkisini arttıran olaylardan biri de bu oldu.

Öğle arasında toplanan işçiler, ilk önce brandadan pankartlarını hazırlayarak işe başladılar. “Ucuz İşçilik İstemiyoruz”, “Sigortasız Çalışmak İstemiyoruz” sloganlarını yazdıkları pankartlarını ayakkabı boyasıyla hazırlayan işçiler; kartonlarla da taleplerini ifade eden dövizler hazırladılar.

Eylem için sağlıklarını tehdit eden

kimyasal maddeleri içeren malzemeleri de getiren yaklaşık 1500 işçi sloganlarla eylemlerine başladı. Yine bütün Ayakkabıcılar Sitesi'ni gezen işçiler, kendilerine atfen çapulcu ifadesini kullanan İzmir Ayakkabıcılar Odası Başkanı Tahsin Güzel'e dönük “Çapulcular Burada, Tahsin Nerede” sloganları attılar.

Yürüyüşün ardından site yönetim binasına yürüyen işçiler, yönetimle görüşmek istediler. “Temsilcilerinizi yollayın” cevabına karşılık Konferans Salonu'na yürüdüler. Bunun üzerine çevik kuvvet ekipleri işçilerin önünü kesti. Bu arada polisin ikinci TOMA'yı getirmesi de gözden kaçmadı. Temsilciler, Site yönetiminin “sorun bizden kaynaklanmadı” açıklamalarına cevap olarak tüm işçileri Pazartesi günü iş bırakma eylemine davet ettiler. Bu çağrı işçiler tarafından coşkuyla karşılandı.

27 Mayıs:

Ayakkabı işçileri 27 Mayıs'ta da bütün Ayakkabıcılar Sitesi'ni dolaştılar. Sık sık sloganların atıldığı eylemden sonra işçiler, parkta oturma eylemine başladı.

Daha sonra sorunlarını anlatmak için Ayakkabıcılar Odası'na giderek yöneticilerle görüşen işçiler bekleyişleri sırasında halaylar çektiler. İşçi temsilcilerinin geri geldikten sonra görüşmeyi işçilere aktardılar. İşçi temsilcileri, Ayakkabıcılar Odası'nın yöneticilerinin sigortasız çalışmaya karşı çaba sarf edeceklerini, a-

AYAKKABI İŞÇİLERİNİN EYLEMLERİNİ COŞKUyla SELAMLİYORUZ!

Ayakkabı İşçileri, Sınıf Kardeşlerimiz;

21 Mayıs'tan bu yana eylemdesiniz. Bizler Genç Emekçiler Birliği olarak eyleminizi coşkuyla selamlıyor ve destekliyoruz. Eyleminiz bizim de eylemimizdir. Çünkü işçi sınıfının ve emekçilerin daha iyi bir yaşam uğruna verdiği mücadele hepimiz için veriliyor demektir. Ve bu mücadele içerisinde bulunmak onurlu her işçinin görevidir.

Ayakkabı İşçileri, Sınıf Kardeşlerimiz;

Her gün mağazalarda on binlerce ayakkabı satılıyor. İnsanların beğenip de aldıkları bu ayakkabıların arkasında nasıl bir emek olduğunu; ayakkabı işçilerinin nasıl sağlıklı koşullarda ve güvencesiz çalışma ortamlarında bu ayakkabıları ürettiklerini insanlar düşünmüyor. Ama sizin haklarımız ve daha iyi bir yaşam için başlattığınız bu eylem, ayakkabı işçilerinin ne şartlarda çalıştığını herkese göstermiş oldu. Yıllar önce Genç emekçiler Birliği ilk kurulduğunda da, örgütlediği ilk eylemlerinden biri ayakkabı işçilerinin grevi olmuştu. 1978'de İstanbul Beyazıt'ta bulunan ayakkabı üretim yerlerinde başlayan eylem, yine işçilerin güçlü birliği ve örgütlülüğü sayesinde başarıyla sonuçlanmıştı. Sizin İzmir'de başlattığınız bu eylem de birliğinizin gücü ve işçilerin dayanışmasıyla başarıyla sonuçlanacaktır.

İşçilerin en büyük silahı kendilerini sömürenlere karşı kurmuş oldukları birlikler ve geliştirdikleri dayanışma ruhudur. Ancak bu yoldan işçi ve emekçiler kendilerini sömürenlere karşı ortak bir mücadele yürütebilirler. Sağlıklı koşullarda ve sigortasız olarak çalışan ayakkabı işçileri yalnız değildir. Ayakkabı işçileri gibi sağlıksız koşullarda çalışan, taşeronlaştırmayla kölelik zinciri kalınlaştırılan işçiler bir arada olmalı ve sömürsüz bir dünya için birlikte mücadele yürütmelidir.

Bu mücadele içerisinde bir işçiyi bile kazanmak önemli ve mücadelemizin başarısı için gereklidir. Daha iyi bir yaşam, insanca bir yaşam yalnızca işçilerin kendilerini sömürenlere karşı verdiği mücadelenin nihai zaferiyle mümkündür. Yani bizi ezen ve insanlıktan çıkaran kapitalist sistemin yıkılması, emeğin iktidarının kurulması ile mümkündür. Çünkü emeğin iktidarında işçilerin ve tüm ezilenlerin hakları bizzat kendileri tarafından koruma altına alınmıştır.

İşçi Yoldaşlarımız ve Sınıf Kardeşlerimiz;

Daha iyi bir yaşam umudumuz işçi sınıfının ve emekçilerin vereceği, zaferle sonuçlandıracağı sosyalizm mücadelesine bağlıdır. Sizlerin eylemleri de bu mücadele içerisinde ve onu büyüten bir yeredir. Zafer sömürsüz bir dünya için mücadele eden işçi sınıfının ve tüm ezilenlerin olacaktır!

**EKMEK KAVGASI SOSYALİZM KAVGASIDIR!
YAŞASIN AYAKKABI İŞÇİLERİNİN
MÜCADELESİ!**

GEB/ Genç Emekçiler Birliği

TAKSİM SANATÇILARA DA YASAK!

Kültür Sanat-Sen, Devlet Tiyatroları Sanatçıları Derneği (DETİS) ve İstanbul Şehir Tiyatrosu Sanatçıları Derneği üyeleri, Turizm Bakanlığı'nca son şekli verilen Devlet Tiyatroları (DT), Devlet Opera ve Balesi (DOB) ile Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü'nü lağveden "Türkiye'deki Sanat Kurumlarının Oluşumu ve İşleyişi" başlıklı yeni yasa tasarısı taslağını Taksim'de 25 Mayıs günü protesto etti.

Orhan Aydın, Ayşe Emel Mesci, Genco Erkal, Nedim Saban, Levent Üzümcü gibi birçok ünlü tiyatrocunun da aralarında bulunduğu yüzlerce kişi, Taksim'de bir araya geldi. "Sanat Kurumları Kapatılmaz" pankartı ile Galatasaray Meydanı'na yürümek isteyen sanatçıların önünü polis barikadı kesti.

Bu "keyfi" tutumu oturma eylemiyle protesto eden sanatçıların adına Kültür Sanat-Sen Başkanı Yavuz Demirkaya konuşma yaparak, bu yasa tasarısını protesto etmek için buluştuklarını söyledi. Demirkaya, artık Türkiye'de düşünceler gibi yürüyüşlerin de yasaklandığını vurgularken, bu baskıların kendilerini yıldıramayacağını söyledi.

AKM binası önüne yürüyen sanatçılar, Reyhanlı'daki bombalı saldırıda yaşamını yitirenler için saygı duruşunda bulundu. İlk sözü tiyatrocusu Orhan Aydın aldı ve yaşadığımız sürecin faşist Franco'un İspanyasında, faşist Mussolini'in İtalyasında, faşist Hitler'in Almanyasında yaşanan süreçler olduğunu söyledi.

Tiyatro oyuncusu Levent Üzümcü ise kültür-sanat emekçilerinin sanat okullarında yetiştiğine dikkat çekti ve "Eğer siz kültür sanat kurumlarını kapatırsanız, bu okulları da kapatmış olacaksınız. Çoğumuzun bitirdiği bu okullarda maalesef kapanacak" dedi. Bu duruma karşı çıkan sanatçılara sürekli ABD, İngiltere, Almanya örnekleri verildiğini aktaran Üzümcü, "Yıllardan beri Van'da Diyarbakır'da, Erzurum'da tiyatro yapan sanatçılara soruyorum, Londra'da sokağa çıktığımızda biber gazı mı yiyorsunuz?" diyerek polisin saldırılarına tepki gösterdi.

Sanatçılar eylemde "Özgür Özerk Bağımsız Sanat", "Hükümetin Sanatçısı Olmayacağız", "Sanatın Patronu Sanatçıdır" sloganları attılar. Sanatçılar Girişimi adına konuşan Ataol Behramoğlu Türkiye'nin yaşadığı dönemin İtalya faşizminden ve Almanya'da Nazizminden bin kat daha beter ve daha sinsi olduğunu ifade ede-

rek "Bunlar çıkarttıkları yasalarla yaşamamızın özüne müdahale ediyorlar. Bize açıkça böyle düşünmeyeceksin, böyle yaşamayacaksın, köle olacaksın diyorlar. Modern, çağdaş insanın bin yıllardır biriktirdiği değerleri yok etmeye çalışıyorlar. Bunlar insanlık düşmanıdır" dedi.

Birkaç yıl önce AKM'nin kapatılması konusunda ki bir toplantıda AKM'nin değil AKP'nin yıkılacağını söylediğini hatırlatan Berhamoğlu, "AKP'yi yıkılana kadar omuz omuza sonuna kadar mücadele edeceğiz" dedi.

Tiyatro Yönetmeni Yücel Erten ise AKP iktidarını birçok yerde yaptığı gibi en son sanata yüklediğini belirtti. Bir toplumun sanat ve bilim aracılığı ile insana yatırım yaptığını ifade eden Erten, bu yatırımın daha duyarlı, daha demokrat, daha adil, daha hoş görümlü bir toplum oluşturmak için olduğunu söyledi.

DETİS Sözcüsü Erdinç Doğan ise AKP hükümetinin sanatın güneşini söndürmek istediğini vurgulayarak, "Biz görmeyelim istiyorlar, düşünmeyelim istiyor, söylemeyelim istiyorlar; ama biz göreceğiz, düşüneceğiz, söyleyeceğiz. Sanatın 'S'sini anlamayan birisi buyurdu ki, biz yetimin hakkını yiyormuşuz, bak sen! Eğer yetim hakkı yeseydik AVM'lerle ortaklıklarımız olurdu. Bu halk gayet iyi biliyor kimin yetim hakkı yediğini." dedi ve getirilmek istenen yasayı ortaçağ engizisyon mahkemelerine benzetti.

Konuşmalardan sonra ortak açıklamayı Kültür ve Sanat-Sen başkanı Yavuz Demirkaya yaptı. AKP iktidarının toplumsal yaşamın bütün alanlarını "daha fazla kar" uğruna ticarileştirdiğini, hızla piyasa ilişkileri içine çektiğini belirten Demirkaya, daha fazla demokrasi, daha ileri demokrasi diye yeri göğü inleten AKP'nin sanat kurumlarında senaryosunu kendisinin yazdığı ve yönettiği, adamlarına da oynattığı bir yapı kurmaya çalıştığını belirterek, "Biz böyle bir demokrasi istemiyoruz. Getirilmek istenilen sistem, bizzat iktidar tarafından atanan kişilerden oluşturulmaktadır ve sanatın değil iktidarın sözcüsüdür" dedi.

Bu yasa taslağının sanat kurumlarını yok etmeyi amaçladığını belirten Demirkaya, kültür sanat girişimi olarak buna asla izin vermeyeceklerini söyleyerek, 5 Haziran'da genel greve gideceklerini, 20 Haziran'da ise kapatılmak istenilen Antik-Çağ Tiyatrosu Aspendos'ta olacaklarını duyurdu. □

İŞÇİ AVUKATLAR HAKLARINI İSTİYOR

"İşçi avukatlar", hakları için başlatmış oldukları imza kampanyasını duyurmak için topladıkları 1000'i aşkın imzayı ve taleplerini 25 Mayıs'ta Türkiye Barolar Birliği (TBB) Genel Kurulu'na sundu ve talepler kurul tarafından kabul edildi.

Delegelerin de desteğiyle basın açıklaması yapan avukatlar, "İşçi avukatlar, mızrağın çuvala sığmadığı noktada artık geniş kesimlerce kabul edilen işçi avukatlık olgusunun yasal statüye sahip olmasını talep ediyor. Hukuki anlamda var olan muğlaklıktan dolayı keyfi çalışma koşullarına maruz kalmayı reddediyor ve tam da bu nedenle avukatlar arası tip sözleşme zorunluluğu getirilmesini istiyor." dediler

Avukatların talepleri arasında, TBB'nin hukuki güvence için ilgili kurumlar nezdinde girişim başlatması, TBB adına hazırlanan Avukatlık Yasası taslaklarında işçi avukatlara ilişkin tanımlayıcı ve koruyucu hükümlere yer verilmesi, "Avukatlar arası tip sözleşme"nin TBB tarafından kabul edilerek tüm yurttan zorunlu hale getirilmesi bulunuyor. □

EMEKCİ SINIFLARIN İKTİDA

Geçtiğimiz haftalarda iki önemli haber, dikkatleri fazla çekmeden gözlerden kayboldu, gitti. Bunlardan birincisi, üniversite öğrencilerinin İstanbul'da Reyhanlı katliamını protesto etmek için Dolmabahçe'deki Başbakanlık ofisine yürümleri idi. Polis, farklı güzergâhlardan ilerleyerek Dolmabahçe'deki Başbakanlık ofisine yürümek isteyen öğrencileri büyük bir şiddet kullanarak dağıttı.

İkinci haber Ankara'ya ait. Savcılar, Mart ayında Meclisi kuşatacaklarını söyleyen yüz yirmi altı işçi hakkında dava açma hazırlıklarını bitirmiş, süreç dava açma aşamasına gelmişti. Gazeteler, "Meclis'i kuşatmak isteyen işçiler hakkında dava" başlığıyla haberi duyurdular. Meclis'i kuşatmayı akıldan geçirmek dahi dava konusu olmuştur.

Bu iki örnekten şu basit sonuç hemen karşımıza çıkıyor: Devlet ve düzen açısından birincisi, Meclis; ikincisi, Başbakanlık –buna hükümet de denebilir- mevzileri çok önemli. Düzeni koruma adına devletin bu iki mevziyi bu kadar önemsemesi sınıf savaşının ruhuna, mantığına, özüne uygundur. Çünkü Meclis ve Hükümet tekelci sermaye sınıfının iktidarını, egemenliğini kişiliklerinde somutlayan en başta gelen kurumlardır.

Dolayısıyla bunlara yönelik bir saldırının düzene, tekelci sınıf egemenliğine doğrudan yapılmış bir saldırı olarak algılanmasında şaşılacak bir durum olamaz. Ama bu durum sınıf savaşının ruhuna ne kadar uygun ise, ezilen sınıfın da gerçek, kalıcı ve tam kurtuluş için ezen sınıfın iktidar aygıtlarına saldırması, onları hedef olarak seçmesi, onları dağıtmak ve yerlerine kendi iktidar aygıtlarını kurmak istemesi sınıf savaşının ruhuna o kadar uygundur. Ezilen sınıf ya da sınıfların yapması gereken budur.

Kendisine karşı savaşan ezilen sınıf ya da sınıfların dikkatini, ilgisini iktidar dışında kalan her şeye çevirmek, onları gün-

lük mücadelenin her an geri alınabilir kazanımları peşinde koşturmak, zaman ve enerjilerini bu şekilde tüketmek ezen sınıfın, sömürücü sınıfın her zamanki yöntemi olmuştur. Günlük mücadeledeki ufak kazanımları her şey sayan sosyal reformist partilerin politika ve düşüncelerinin bu konuda egemen sınıfa büyük kolaylık sağladığını ayrıca belirtmeye gerek yok.

Ezen, sömürücü tekelci kapitalist sınıfa karşı mücadelesinde, öncesi bir yana, 15-16 Haziran Ayaklanmasından bu yana on yılların mücadele birikimini arkasına alan işçi sınıfı ve diğer emekçi güçler, sorunlarının gerçek, kalıcı çözümünün mücadele hedefini merkezi politik iktidar üzerine yoğunlaştırmaktan geçtiğini bu birikimin yarattığı sezgiyle anladı. Sınıf sezgisi yoluyla da olsa bu bilinç düzeyine ulaştıktan sonra işçi sınıfı uzun bir süre, her fırsatta Ankara üzerine yürüdü.

Ankara, Meclis demekti, Hükümet demekti, politik iktidar demekti. İşçi sınıfı, Ankara'ya yürüyünce politik iktidarın üzerine yürüdüğünü anlamıştı. 90'lı yıllar boyunca Ankara'da, Türkiye'nin çok farklı yerlerinden gelen işçilerin polisle çatışmalarına sayısız kez tanık olduk.

İşçi sınıfı, kurtuluşun, yaşamsal sorunların çözümünün politik iktidar meselesinden geçtiğini sezgi yoluyla da olsa anladıysa tekelci sermaye sınıfı da toplum yönetmedeki engin birikimi sayesinde tehlikenin büyüklüğünü ve boyutlarını anlamakta gecikmedi. İşçi sınıfının Ankara üzerine yürüyüşüne sert bir karşılık verdi. Ankara'ya doğru yapılan her yürüyüş denemesinde Ankara girişleri binlerce asker, binlerce polis, zırhlı araçlar ve Özel Kuvvetler Timleriyle tutuldu; işçi sınıfının, emekçilerin Ankara'ya girişleri engellenmeye çalışıldı.

Tekelci sermaye sınıfının amacı da politikası da belli: Devrimin toplumsal güçleri, işçiler, devrimci güçler, diğer emekçi sınıflar Ankara'dan yani politik iktidarın merkezinden uzak tutulmalıydılar.

Kitle mücadelesi Türkiye ve Kürdistan'ın her tarafına yayılmış durumda. Dolayısıyla, mücadele halindeki tüm kitleleri Ankara'ya, politik iktidarın temel kurumlarının olduğu yere taşımaya çalışmak hem imkânsız hem de gereksiz. Ama kitleler buldukları yerlerdeki iktidar/devlet kurumlarına doğru yönlendirilebilir ve yönlendirilmelidir de. Örneğin Valilikler, Emniyet binaları gibi kurumlar bunlar arasında sayılabilir. Tıpkı devrimci Mısır halkının yaptığı gibi..

AR HEDEFİ SOMUT OLMALI

90'lı yıllar, Ankara üzerine yürümek isteyen emekçi sınıflarla onları engellemek isteyen devletin çatışmasına pek çok kez tanık oldu. Bunların öne çıkan bir kaç örneği şunlar oldu: Zonguldak maden işçilerinin Ankara yürüyüşü, İzmir belediye işçilerinin Ankara yürüyüşü, eğitim emekçilerinin Ankara mitingi ve tabii Türk-İş'in Ankara mitingi.

Meclis'e Yürümek

İşçi sınıfı kendi mücadele sürecinde "yeni ve ileri" bir örnek yarattığında sonrasında işçiler o örneği uzun süre tekrarlıyorlar. Bunun tipik örneği, Zonguldak maden işçilerinin Ankara yürüyüşü oldu. İşçi sınıfı, ilk kez 90'lı yılların başında açtığı bu yolun Türkiye'yi sarstığını, politik iktidar üzerinde etkili olduğunu gördükten sonra her fırsatta Ankara üzerine yürüme denemeleri yaptı.

Bu, sınıfın sezgi-deneyim yoluyla ulaştığı bir bilinçti. Devrimci güçlerin aydınlatma-bilinçlendirme faaliyeti sonucu edinilmiş bir bilinç değildi. Dolayısıyla, sezgi yoluyla edinilmiş her bilinç gibi, engellerle, zorluklarla, karşı koymalarla karşılaşıldığında sınıfı bu engelleri, zorlukları, karşı koyuşları aşarak ileri taşıyacak güç ve sağlamlıktan yoksundu.

Dahası işçiler Ankara'ya politik iktidarı simgeleyen hükümet Ankara'da olduğu için yürüyorlardı ama politik iktidarı yıkmak ya da sarsmak için değil, onun üzerinde baskı uygulamak ve güncel mücadelede ödün vermeye zorlamak için bunu yapıyorlardı. Bu bilinçle hareket eden işçiler haliyle, toplandıkları Ankara Kızılay meydanına çok yakın mesafedeki Meclis'e ya da Başbakanlık binasına yürümeyi akıllarına getirmiyorlardı. Bir kaç istisnai girişim olarak bunun denediği de oldu ama dediğimiz gibi bunlar istisna idiler ve çok belirgin, kararlı amaçlarla gerçekleşmediği için devletin bu girişimleri engellemesi zor olmadı.

Bu konuda bilinen son örnek, Tekel

İşçilerinin Büyük Ankara eylemi oldu. İşçiler Ankara'nın tam merkez yerinde haftalar süren ve Türkiye'yi sarsan, etkileri Avrupa'ya kadar yayılan bir eylem yaparken yanı başlarındaki Meclis, Başbakanlık ya da politik iktidarı simgeleyen herhangi bir devlet kurumu üzerine, örneğin Valilik üzerine yürümeyi ancak eylemin sonlarına doğru akıllarına getirebildiler ki, bu konuda da hedef ve amaç çok belirgin olmadığı için devlet çok zorlanmadan işçilerin eylemini engelleyebildi.

Deneyimlerden Öğrenmek

Gerçek, tam ve kesin kurtuluşu amaçlayan bir sınıf, bu konuda önemli örnekler yaratmış halkların deneyiminden öğrenmeyi bilmelidir. Dünya işçi sınıfı bu konuda çok zengin bir birikime sahiptir. Şu son birkaç yıl bile işçi sınıfının yararlanacağı son derece zengin örneklerle dolu biçimde geçti. Son iki yılda tanık olduğumuz Arap halk devrimlerinin pratiği buna örnektir.

Kısaca söylemek gerekirse, bu örneklerin ortak yönü, temel ve en önemli özelliği, örneğin Mısır'da devlet ve politik iktidar kurumlarına doğrudan saldırıya geçmiş olmalarıdır. Mısır'da olsun Tunus'ta olsun devrim güçlerinin, işçi sınıfının birinci hedefi, devlet başkanları olmuş, pratik hareketin hedefi ise ya içişleri bakanlığı ya devlet başkanlığı sarayı ya da emniyet müdürlüğü gibi politik iktidarın temel kurumları olmuştur.

Türkiye ve Kürdistan'da çelişkiler üst üste yığılmış, keskinleşmiş, çatışmalar, gösteriler, protestolar üst üste binmiş ve bunun sonucu olarak işler emekçi sınıfların genel bir ayaklanmasına gelip dayanmıştır. Hükümet şahsında devlete, düzene, sömürücü sınıflara karşı halkın, emekçilerin, ezilenlerin öfkesi gizlenemez boyutlara varmıştır. Reyhanlı katliamı sonrası iktidara karşı birikmiş öfkenin boyutları daha bir açığa çıkmıştır.

Genel olarak söylemek gerekirse işle-

rin bu boyuta gelmesinin temelinde ekonomik-politik kriz yani devrimci durum yatıyor. Hükümetin iç ve dış politikası iflas ederken kitlelerin büyük öfkesini üzerine çekiyor, sayıları on binlerle ölçülen kitleleri sokağa, eyleme itiyor. Bu, artık üzerinde fazla söz söylenmeyi gerektirmeyecek kadar açık bir olgudur. Devlet ve hükümetin, bu durumu önlemenin çaresi olarak, kitleler üzerinde faşist baskı ve terörü artırmaları tam tersi sonuçlar veriyor. Devlete, düzene karşı mücadeleye atılanların sayısı her geçen gün hızla artıyor.

Devrimin toplumsal ordusunu, emekçi, ezilen, sömürülen kitleleri devrime taşıma iddiasındaki devrimci güçlerin temel meselesi daha çok insanı devrime katmak değil. Mücadele sürecinin akışı, sınıf savaşının gelişimi bu sorunu kendi iç mantığına göre zaten çözüyor. Asıl mesele, mücadeleye atılan kitlelere neyi ne zaman yapacaklarını göstermek, iktidar hedefini somut biçimde önlerine koymaktır.

Kitle mücadelesi Türkiye ve Kürdistan'ın her tarafına yayılmış durumda. Dolayısıyla, mücadele halindeki tüm kitleleri Ankara'ya, politik iktidarın temel kurumlarının olduğu yere taşımaya çalışmak hem imkânsız hem de gereksiz. Ama kitleler buldukları yerlerdeki iktidar/devlet kurumlarına doğru yönlendirilebilir ve yönlendirilmelidir de. Örneğin Valilikler, Emniyet binaları gibi kurumlar bunlar arasında sayılabilir. Tıpkı devrimci Mısır halkının yaptığı gibi..

Yazımızın başında dile getirdiğimiz iki örnek henüz kitle gücü bakımından zayıf, politik yönden etkisiz olabilir. Ama genel ayaklanma havasının her geçen gün olgunlaştığı bir süreçte kitlelerin yüzünü çevirmeleri gereken hedefleri göstermesi bakımından son derece önemlidir. Devrim sorununa pratik bakmak kitleleri bu hedeflere yönlendirmek anlamına gelir. Günümüzün temel devrimci görevlerinden biri budur. □

GÖKLERDE GREV DEVAM EDİYOR

THY emekçilerinin grevi, dergimiz yayına hazırladığı günlerde devam ediyor. 15 Mayıs'ta günün ilk saatleriyle grev ilan eden Hava İş Sendikası'nda örgütlü THY işçileri, daha ilk andan itibaren nelerle karşı karşıya geleceklerini görmüşlerdi.

Daha "Grev" pankartı asılmadan tüm havaalanı polis ablukasına alınmış, havaalanı TOMA ile tanışmıştı. Polis zoruyla eylem alanları olan Dışhatlar girişinden THY Genel Müdürlüğü önüne sürülmüşlerdi. Eğitimi apar topar tamamlanan ekipler ve part time ekipler uçuşa hazırlandı. Polis baskıları, grev kırıncıları, hükümet-THY yönetimi-burjuva basının "grev yok" duyurularına rağmen işçilerin grevi artan katılımıyla sürüyor.

Hava İş Sendikası ve THY işçilerinin talepleri ise şunlar:

- 36 saatlik ER Dinlenme hakkının geri verilmesi,
- Part time personelle işlerin yürütülmesine son verilmesi,
- Sağlık raporu nedeniyle işten çıkarılmaların durdurulması,
- Hakların prosedürlerle değil toplu iş sözleşme ile garanti altına alınması,
- Yorgunluğa neden olan uçuş programlarının her gün değişmemesi,
- Bir tüketici ve yolcu hakkı olan uçuş emniyetini esas alan standartlar olması. Kıdem haklarımızın düzeltilmesi,
- Yüzde 3'lük zam istenmemesi,
- İşten çıkarılan 305 kişiye yapılan haksızlığa son verilmesi,

16 Mayıs:

Grevin ikinci gününde işçiler sabah saatlerinden itibaren Genel Müdürlük önünde toplanmaya başladılar. Gün içinde greve katılan işçilerin sayısı artmaya başladı. Uçuş Harekat Merkezi'nin raporunda da 15 Mayıs günü 15.00-24.00 arasında 560 seferin 218'nin gerçekleşmediği öğrenildi.

Havaalanında bulunan grev gözcüleri tüm gelişmeleri an an eylem alanına ulaştırıyor. "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emegün Olacak", "Yaşasın THY Grevimiz", "Baskılar Bizi Yıldıramaz" sloganlarının atıldığı ve halayların çekildiği eylem alanına Türk İş Bölge Sekreteri Faruk Büyükkucak, Petrol İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, Tümtis Genel Başkanı Kenan Öztürk, Hey Tekstil İşçileri, Mücadele Birliği Platformu gelerek destek verdiler.

Petrol İş Genel Başkanı burada yaptığı konuşmada grevin devlet eliyle kırılmaya çalışıldığına ve greve katılan işçi olmadığını söylentisine değinerek devlet tarafından kara propaganda yapıldığını söyledi.

THY işçileri her sabah 10.00'dan saat 17.00'a kadar Genel

Müdürlük önünde olacaklarını ilan ettiler.

18 Mayıs:

İşçiler her sabah 10.00'da grev alanına geldiklerinde her gün onlara farklı emek ve kitle örgütü katılarak destek veriyor.

Bir gün önce THY yönetimi 5 ay önce TİS görüşmelerine ilk getirdiği anlaşmayı masaya getirerek "Biz anlaşma öneriyoruz sendika kabul etmiyor" diye ilan etmişti. Her yerde grev olmadığı propagandasını yapan THY yönetimi, bu kez de işçilerle alay eder gibi aylar önce reddedilen maddeleri işçilerin karşısına getirmişti.

Gün içinde Los Angeles ve Cezayir uçaklarından 2 kaptan 4 kabin memuru daha greve katıldı.

20 Mayıs:

THY işçilerini grevin 6. gününde Mücadele Birliği Platformu ziyaret etti. 6 gün boyunca her fırsatta temsilcilerle işçilerin yanında olan Mücadele Birliği Platformu, grev alanına yürüyüş yaparak sloganlarla geldi.

Öğle saatlerinde de işçiler, Fındıklı'da bulunan Çalışma Bakanlığı Ofisi önüne gelerek basın açıklaması yaptılar. Açıklamada Bakırköy İş ve İstanbul İş Mahkemelerine 15 Mayıs 2013 tarihinde yapılan tüm grev kırıncılığı tespit ve önleme taleplerinin iletildiğini belirten Hava-İş, o tarihten bu yana görevli makamlarca herhangi bir işlem yapılmadığına dikkat çekti.

Hava-İş kendi imkanları ile tespit ettiği ve SHGM'ne bildirdiği ihlalleri de şöyle sıraladı:

"Uçuşlar minimum kabin ekipleri sayısı altında yapılıyor; sertifikalarına uygun uçuşlar planlanmıyor;

THY A.O'nun Ortaklık El Kitabı ve normatif hükümleri geçerli toplu iş sözleşme hükümlerince belirlenmiş uçuş görev ve dinlenme süreleri ile uygulama esasları ihlal ediliyor;

Eğitimlerini yeni tamamlamış 2 iç hat, 2 dış hat alıştırma uçuşunu tamamlamamış part time kabin ekipleri uçuş görevine veriliyor;

Grev çıkan işçilerin uçuş programlarını başka işçileri görevlendirerek yasaya aykırı biçimde gördürdüğü yönünde denetim yapılmıyor"

Bu başvurularına hala yanıt alamadıklarını belirten Hava-İş yöneticileri, grevin devletin resmi makamlarınca da THY lehine tutumlarla başarısızlığa uğratılmaya çalışıldığını ifade etti.

21 Mayıs:

Grevin 7. gününde akşam saatlerinde Emekli Sen, Enerji Sen, Nakliyat İş, Bank Sen, Limter İş, Dev Sağlık İş, Sosyal İş, Sine Sen sendikaları "THY İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın THY Grevi-

miz”sloganlarıyla işçilerin yanındaydı.

Hava-İş Genel Başkanı Atılay Ayçin açıklamasında 2.200 çalışanın fiili olarak iş bıraktığını, greve katılımların önümüzdeki günlerde de süreceğini belirtti.

THY'nin Stuttgart seferinin iptal edildiğini, Antalya seferinin de 7 gündür uçuşta olan personelle yapıldığını söyleyen Ayçin, THY Yönetimi'nin yarın açıklama yaparak tekliflerini sunacağını, taleplerinden geri adım atmayacaklarını, şirket yönetiminin de toplu iş sözleşmesi hakkına sahip sendikaya rağmen ücret ve çalışma şartlarında hiçbir değişiklik yapamayacağını altını çizdi.

Ayçin konuşmasında pilotların derneği TALPA'yı da THY yönetimiyle işbirliği yaptığı için ağır dille eleştirdi. Ayçin'in sözlerine grev alanını dolduran işçiler, “Ölmek Var, Dönmek Yok” sloganıyla tam destek verdi.

DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, THY grevinin tüm işçi sınıfının mücadelesi olduğunu altını çizerek, emperyalist-kapitalist sistemin işçi sınıfına vadedecek bir şeyi kalmadığını söyledi, “Ülkeyi gaz bombalarıyla yönetmeye çalışıyor, emekçilerin bu mücadelesi gaz bombalarının sisini dağıtıyor. DİSK olarak bu yolda THY işçileri ile yan yana olacağız, biliyoruz ki THY işçileri kazanacak” dedi.

23 Mayıs:

THY yönetimi, greve karşı yaptığı kara propagandalarından biri olarak, grevde hiç THY işçisi olmadığını, Genel Müdürlük önünde bekleyenlerin “başka gruplar” olduğunu ve Hava İş Sendikasını muhatap almayacağını söylemişti. THY işçileri bunun üzerine grevlerinin 9. gününde kimlikleri ile geldiler. THY yönetimi ise işçilere ilk 6 ay için %5 zam yaptığını açıkladı.

Öğle saatlerinde Birleşik Metal İş Sendikası işçileri ve DİSK Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu THY işçilerini ziyaret etti. Metal işçileri, slogan ve alkışlarla karşılandılar. Birleşik Metal İş Başkanı yaptığı konuşmada, “Grevi kırmak için her türlü oyunu yapıyorlar” dedi.

Hava İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin de saat 17.00'da grev alanında basına açıklama yaptı.

Atılay Ayçin, sabah saatlerinde Sendikal Güç Birliği, DİSK, KESK, TTB, Eczacılar Odası, TMMOB ve Dernek başkanlarıyla bir araya geldiklerini ve THY grevi için önemli kararlar çıktığını söyledi.

24 Mayıs:

Hava İş Sendikası, ortalıkta dolaşan çok sayıda asılsız bilgiyi düzeltmek için bir “Bilgilendirme Bülteni” yayınladı.

1- Sendikamız 15 Mayıs 2013 Saat 03.00'da grevi uygulamaya koydu.

2- Grevimize saatler kala TALPA ve TASSA üyelerini greve

katılmamaya çağırdı.

3- Grev uygulamasının yasalara uygun ve özgürce başlatılmasını engellemek amacıyla kolluk güçleri havalimanında olağanüstü tedbirlerle üyelerimizin havalimanı önünde topluluk oluşturmamasını yasakladı. Grev kırıcılığının rahatça uygulanmasını sağladı.

4- Havalimanı Devlet Konuk evinde THY tarafından personel giriş sistemi kurulduğu yönündeki bilgiler üzerine Havalimanı Mülki Amirliğine yaptığımız denetleme başvurusu kayıt altına alınmadı.

5- Sendikamız grevde yasa gereği çalışacak ancak üretime katılmayacak personel isim listesini talep eden 14 Mayıs 2013 tarihinde Görevli Makam İşkur İst. Bölge Müdürlüğüne verdiği dilekçeye hala yanıt verilmedi. Bu dilekçelerde grevdeki işçiler yerine başka işçi çalıştırma, grevdeki işçiler yerine yeni işçi alma, uçuşları diğer havayolları ekipleri ile yaptırma şeklindeki yasadışı işlemlerin tespiti istenmişti.

6- 6356 sayılı kanunda bakanlıkça açıkça belirtilmesine rağmen grev çadırı kurulması engellendi. Grevci işçiler güneş altında

zor koşullarda her gün GM Önünde toplanma kararı aldı.

7- Greve katılım yurt dışından gelen uçuşlar boş günler raporlar yıllık izinler ve göreve yeni başlayacaklar nedeniyle gün gün arttı. İlk gün greve 1 kişi bile katılmadığını diyen THY YK Başkanı sayı arttıkça hırçınlaştı ve

sendika tüzelliğini hedef alan ağza alınmayacak açıklamalarda bulundu. Sendikamız bu hakaretler ile ilgili suç duyurusu ve dava için hazırlıklara başladı.

8- İlk günden buyana siyasi partiler, sivil toplum örgütleri, sanatçılar, aydınlar binlerce emek dostu grevimize destek verdi. Hepsi sine sonsuz teşekkürler.

9- Sendikamızın Görevli Makama verdiği 15.05.2013 tarihli ve 20.05.2013 tarihli iki ayrı dilekçe ile işverence uygulanan grev kırıcılığı ile ilgili teftiş yapılması talebi hala yerine getirilmedi.

10- Sendikamızın İstanbul İş Mahkemesine 15.05.2013 tarihinde yaptığı grev kırıcılığı ile tespit yapılması talebi ile ilgili 21.05.2013'te Mahkeme Heyeti THY Genel Müdürlüğünde tespit te bulundu. Elde edilen bilgiler ile oluşturulacak bilirkişi raporları henüz sonuçlandırılmadı. Bu tespitlerde o tarihte greve katılan ve katılmayan sayısının da resmi olarak tespit edilmesi istendi.

11- Sendikamız oluşan bütün uçuş operasyon ile ilgili uygunsuzlukları 15, 16.20.23 Mayıs tarihlerinde 5 resmi yazı ile SHGM'ne iletti. Bu konularda herhangi bir yanıt verilmedi.

12- Sendikamız yine uluslararası havalimanları ile ilgili üst kuruluşu ITF ile EASA ve SAFA ilgili koordinatörlüklerine bu uygunsuzlukları rapor etti.

13- Sendikamız SPK'ya Bilgi Edinme yasası ile ilgili başvuru

Sokaklar

ruda bulunarak THY Nisan Ayı ve Mayıs Ayı Sefer sayıları ve şirketin wet leasing antlaşmaları ile yerine getirdiği sefer no'ları ile ilgili bilgi istedi.

14- İşveren İVR ve bilinmeyen numaralarla grevdeki, yıllık izindeki, raporlu tüm ekiplere mobbing sınırlarını aşan tacize dönüş çağrılarla göreve çağırmaya devam ediyor.

15- İşveren 5 ay önce verdiği teklifin imzalanması ile ilgili sendikaya yazı yazdı.

16- Sendikamız yeni bir teklif oluşturarak müzakerelere hazır olduğunu yazı ile işverene bildirdi. İşveren bu çağrıya olumlu yanıt vermedi.

17- İşveren 22 Mayıs 2013'te 5 ay önceki tekliflerinde sadece ilk altı ya zammı ile ilgili %3'ü % 5 yaparak bu zammı tek taraflı uygulayacağını açıkladı.

18- Grevci işçiler THY YK Başkanının bir televizyon kanalında yaptığı doğru olmayan beyanlar üzerine 23 Mayıs Günü ID kartları ile grevde olduklarını tüm kamuoyuna duyurdular.

19- Acizliğe düşen işveren grevci işçilerin direncini kırmak ve propaganda amaçlı grevin KANUN DIŞI olduğunu iddia ederek 23.05.2013 tarihinde İstanbul 2. İş Mahkemesinde dava açtı.

20- Sendikamız Hukuk Müşavirliği konu ile ayrıntılı açıklama yaparak işverenin iddialarının hiçbir hukuki yanı olmadığını belgeledi.

Bugün ayrıca Bakırköy 3. İş Mahkemesi, 11 THY işçisine işe dönüş kararı verdi.

26 Mayıs:

THY'da Hava İş Sendikası'nın 15 Mayıs'ta başlattığı grev 12. gününü aştı. Genel Müdürlük önünde eylemlerini sürdüren işçilere emek örgütlerinin desteği büyüyor. Gündüz saatlerini halaylar ve sloganlarla geçiren işçiler, her gün kendilerini yalnız bırakmayan emek örgütlerini karşılıyorlar.

29 Mayıs'ta işten çıkartılan 305 işçiden bazılarına mahkeme tarafından verilen "işe iade kararlarının yargıtay tarafında bozulduğu" iddiasının yanlış bilgi olduğunu söyleyen THY işçileri, Hava İş Sendikasının yaptığı yazılı açıklamada "dün havacılıkla ilgili web sitelerinde çıkan anti-demokratik grev yasağına karşı çıktıkları için haksızca işten çıkarılan 305 THY işçisinin işe iade amaçlı açtığı ve yerel mahkemelerde kazandığı bazı davalarda, Yargıtay 7. Hukuk Dairesince onama kararları olmasına rağmen Yargıtay 22. Hukuk Dairesince bozma kararı verildiği yönünde haberler yer almıştır. Öncelikle hukuk müşavirliğimizce yürütülen, yerel mahkemede işçi lehine sonuçlanmış ve halen Yargıtay 22. Hukuk Dairesinde onama bekleyen hiçbir dosyamızda bugün itibarı ile resmi bir bozma kararı görülmemekte ve bu yönde tebliğ edilmiş bir karar bulunmamaktadır." dediğini hatırlattı.

Bugün 305 THY işçisinin ailelerinin de greve des-

teğe verdikleri görüldü.

27 Mayıs:

Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin, 13 günlük grev sürecinde yaşananları ve gelinen noktayı değerlendirdi. Greve başladıkları günden bu yana katılımın arttığını söyleyen Ayçin, raporlu ya da izinli olup gelip greve katılan, işe ya da grev alanına gelmeyip evde kalan işçilerin olduğunu söyledi. Katılım ne kadar az gösterilirse gösterilsin, katılımın ciddi oranda arttığını söyleyen Ayçin, grevin etkisinin rötaların artmasıyla kendini gösterdiğini ifade etti.

Artık çalışanların ailelerinin de aramaya başladıklarını söyleyen Ayçin, "Çocuklarımızı bu şartlarda uçurmak istemiyoruz. Boş günleri dahi ellerinde alındı" dediklerini, özellikle kaptanların şikayetlerinin olduğunu, "Boş günümüz kalmadı. Bu ciddi bir risktir. Birilerinin bu işe el atıp durumu düzeltmesi gerekiyor" dediklerini aktaran Ayçin, "Biz bu yaşananları basındaki abluka nedeniyle çok fazla duyuramıyoruz. Ancak bu şekilde giderse oluşabilecek felaketlerden sendika olarak biz sorumlu değiliz" dedi.

Tiyatro sanatçıları da THY işçilerinin yanındaydı. Bilgesu Erenus ve Mehmet Esatoğlu yaptıkları ziyaretle işçilere destek olurken, hazırladıkları küçük bir oyunla da yüzleri güldürdü.

Bu sırada THY'de göreve yeni başlayan bir kabin memurunun hatası sonucu bir uçağın tahliye botlarının patladığı öğrenilirken; Yargıtay'dan da 3 THY işçisinin işe dönüş kararını onayladığı haberi geldi. Böylece işe iade kararı onanan işçilerin sayısı 47 oldu.

28 Mayıs:

Grevin 14. gününde Alevi Bektaşî Dernekleri Federasyonu, Alevi Dernekleri Federasyonu, Pir Sultan Abdal Kültür Dernekleri, Şahkulu Sultan Vakfı, Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği THY işçilerini ziyaret ettiler ve işçilere etli pilav ve ayran ikram ettiler.

Grev alanında konuşma yapan Alevi Dernekleri Federasyonu Başkanı Hüsnüye Takmaz, Alevi inancı gereği paylaşmanın önemine değinerek "İnancımız gereği, sevgimiz ile hoşgörümüzü, inancı, etnik kimliği ya da siyasi görüşü ne olursa olsun insanlarla paylaşmayı, kendimize bir görev olarak görüyoruz. Onun için bugün buradayız" diye konuştu.

AKP iktidarının her şeyi ele geçirmeye ona karşı muhalif olan herkese baskı uygulandığını belirten Takmaz, "Burada grevde olan arkadaşlarımızın hepsi bu baskı uygulamalarıyla karşı karşıyalar" dedi.

Ardından Hava İş Sendikası Genel Başkanı Atılay Ayçin, dayanışmadan kaynaklı mutlu olduklarını ifade etti.

Ertesi gün, THY grevinde 305 işçinin işten atılmalarının ve işe dönüş mücadelelerinin 1. yılı doluyor. İşçiler Genel Müdürlük önünde bir kutlama yapmayı planlıyor□

ULUSLARARASI GÖZALTINDA KAYIPLAR HAFTASI'NDA GALATASARAY MEYDANI'NDA

Cumartesi Anneleri, bu haftaki eylemlerinde 425. kez bir araya gelerek tüm gözaltında kaybedilenlerin akıbetini sordu.

Eylemde, içinde bulunduğumuz “Uluslararası Gözaltında Kayıplar Haftası”nda dünyanın farklı ülkelerinde kayıplar gerçeğine dikkat çekilmekte olduğu, Türkiye’nin ise gözaltında kaybetme suçunu sistematik olarak işleyen ülkelerinden biri olduğu belirtildi.

Bu topraklarda devletin kurduğu çetelerle yurttaşları infaz ettiği, gözaltına alarak kaybettiği, işkenceye tabi tuttuğu belirtilen açıklamada, işkence sonucu ölenlerin asit koyularına atıldığı, toplu mezarlara gömüldüğü, ölü bedenlerin helikopterlerle uçurumlara atıldığı, askeriyenin kazanlarında yakıldığı hatırlatıldı.

Hükümetin Kayıplar Sözleşmesi’ni imzalamayarak sorumluluklarından kaçmaya çalıştığı, kişiye ve topluma yönelmiş en ağır insanlık suçu olan gözaltına kaybetme ile yüzleşmek yerine “geçmişte yaşandı, geçmişte kalsın” tavrının gösterildiği belirtildi.

Cumartesi Anneleri 25 Mayıs’ta da, 17 Mayıs 1994’te kaybedilen Piro Ay için bir aradaydı. Eyleme Uluslararası İnsan Hakları Federasyonu temsilcileri ile Fransa İnsan Hakları Derneği üyeleri de destek verdi. İHD’nin Hatay, Ankara, Amed

şubelerinin de destek verdiği eylemde, OHAL valiliği döneminde ismi çok sayıda faili meçhul cinayet ve gözaltında kayıpla anılan Hayri Kozakçioğlu’nun kayıpların hesabını vermeden öldüğü vurgulandı. Kozakçioğlu’nun eylemle aynı saatlerde Teşvikiye Camii’nde cenaze namazının kılındığını anımsatan Maside Ocak, “Ölenlerin arkasından ‘Nasıl bilirdiniz?’ diye sorulur. Katliamcı, infazcı, işkenceci, elleri kanlı bilirdik” dedi.

Eylemde konuşan gözaltında kaybedilen Murat Yıldız’ın annesi Hanife Yıldız ise, Başbakan’ın Reyhanlı’ya tepkilerden korktuğu için ilk günlerde gidemediğini belirtti. Ardından 1993 yılında kaybedilen Hüseyin Taşkaya’nın oğlu Şerif Taşkaya söz alarak, “Bizi bu eylemi yapmaya birilerinin yönlendirdiğini söylüyorlar. Evet, bizi bu eyleme birileri yönlendiriyor. Tansu Çiller, Mehmet Ağar, Hayri Kozakçioğlu gibi isimler bizi bu eyleme yönlendirdi” dedi. Taşkaya, seslerinin devlet tarafından duyulmadığını belirterek, “Hayri Kozakçioğlu öldü diye diğerleri aklanıyor mu?” dedi. Hasan Ocak’ın ağabeyi Ali Ocak ise Hayri Kozakçioğlu’nun kardeşinin katillerinden biri olduğunu belirterek, “Hayri Kozakçioğlu suçludur” diye konuştu. 1995’te dedesi Abdülkerim Yurtseven kaybedilen Emrah Yurtseven ise, “75 yaşındaki dedem size

ne yaptı ki gözaltına alıp kaybettiniz? Dedemin kemiklerini bulmazsanız iki elimiz yakanızda” dedi.

Avrupa Akdeniz İnsan Hakları Ağı (FEMED) Başkanı Nasıra Dutur ise, kendisinin de oğlunu kaybettiğini belirterek, “Acınızı paylaşıyorum, sizin gibi ben de oğlumun eve gelmesini bekliyorum, gerçeğin ortaya çıkmasını bekliyorum, adaletin yerine gelmesini bekliyorum” diye konuştu. İranlı Şirin Ebadi de, dayanışma duygularını ifade ederek, “Size 164 ülkenin dayanışma mesajlarını getirdik. İnsan onuru değerlidir. Sizler de bunun için mücadele ediyorsunuz. Bu mücadele bütün halklar özgür olana kadar devam edecek” dedi. İHD Diyarbakır Şube Başkanı Raci Bilici ise Kürtçe yaptığı konuşmasında, kayıpların hesabını sormak için yürüttükleri mücadelelerinin arşivler açılıp bütün kayıpların akıbeti ortaya çıkana kadar devam edeceğini dile getirdi.

Konuşmaların ardından Maside Ocak, haftanın açıklamasını okudu. Piro Ay’ın Derik İlçesi Kelektepe Mezrası’nda aralarında Derik İlçe Jandarma Komutanı Musa Çitil’in de bulunduğu askerler tarafından gözaltına alındığını belirten Ocak, “Askerler köyü terk ettikten sonra aracın gittiği alanda Piro Ay’ı arayan köylüler bir dere kenarında kan izleri, kırık coplar ve Ay’ın pantolonuna benzeyen kumaş parçaları buldu. Civardaki çobanlar Ay’ın bağırma seslerini duyduğunu söyledi” dedi. Ocak, ancak sonra tüm girişimlere rağmen Ay’ın gözaltına alındığının inkar edildiğini belirterek, konu ile ilgili ancak 18 yıl sonra dava açıldığını kaydetti.

Açıklamanın ardından, İHD İstanbul Şube Başkanı Ümit Efe de söz alarak, “17 yıldır bu taşların üzerinde mücadele ediyoruz” diyerek BM’ye 400’ün üzerinde kayıp dosyası ilettiklerini kaydetti.

Cumartesi Anneleri eylemlerini konuşmaların ardından 427. haftada tekrar Galatasaray Meydanı’nda bir araya gelmek üzere sonlandırdı. □

TAŞERON ÇALIŞTIRMA İYİLEŞTİRİLMEZ BİR SİSTEMDİR

29 Mayıs günü DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu'nun yaptığı basın açıklamasında; 16-17 Mayıs tarihlerinde Ankara'da yapılan Türkiye'nin en büyük sosyal diyalog ortamı olarak tanımlanan "Çalışma Meclisi"nin hazırlık toplantısı gerçekleştirildiğini hatırlatarak, sermaye sahibi patron-

ların ve hükümetin gündeme getirdiği Alt işverenlik, Kıdem tazminatı, Özel İstihdam Büroları aracılığıyla geçici iş ilişkisi, 6356 Sayılı Kanun çerçevesinde sendikal örgütlenme, 6331 Sayılı Kanun çerçevesinde iş sağlığı ve güvenliği uygulamasıyla istihdam politikaları olduğunu söyledi.

1947'den beri çeşitli aralıklarla toplanan Çalışma Meclisi'nin gündem maddelerine bakıldığında yeniden toplanma çağrısı yapılmasının nedeni de anlaşıldığını belirten Çerkezoğlu, taşeron sisteminin patronlar tarafından emek maliyetlerini aşağıya çekmek, işçi ile ilgili sorumluluklardan kaçmak amacıyla oluşturulduğunu, kuralsızlığın, esnekliğin, güvencesizliğin zemini olduğunu vurguladı. Çerkezoğlu, "En büyük işveren olarak devletin ve özel şirketlerin hızla taşeron sistemine yönelmelerinin nedeni budur. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı verilerine göre taşeron işçi sayısı AKP hükümeti döneminde 4 kat artarak 1,5 milyonu geçmiştir. Dolayısıyla kurallı çalışmadan, yasal düzenlemelerden kaçışın aracı olarak yaygınlaştırılmak istenen bir sistemin 'iyileştirilebilmesi' mümkün değildir. Sermaye örgütlerinin uzun zamandan beri en büyük talebi taşeron uygulamasına yönelik konulan sınırlandırılmaların bütünüyle kaldırılmasıdır. Hükümet boyalı laflarla, bir yandan yasaları uygulamadığını itiraf ederken, öbür yandan işçilerin kazanılmış haklarına saldırmaktadır." dedi. □

ÇEŞME'DE OTEL İŞÇİLERİ İŞTEN ATILDI

Çeşme'de bulunan Ilıca Otel Spa işçileri çalışma süresi ve mesai ücretleri için eylem hazırlığındayken, işten atıldı. Uzun çalışma saatlerine ve verilmeyen mesai ücretleri almak için aralarında toplanan ve yürüyüş yapma hazırlığındaki işçilerden aralarında Genç Emekçiler Birliği'nden bir işçinin de olduğu 9'u eyleme dört gün kala işten atıldı.

İşten atılan kadın bir işçiye, "eğer otelin ve 'buradaki işçilerin huzurunu' bozup kafasını karıştırmazsan sana maaş artırımını yaparız" şeklinde rüşvet teklif edildi. Bu aşağılık rüşveti kabul etmemesi üzerine Genel Müdürün odasından kovulan kadın işçi, güvenlik tarafından tehdit ediliyor ve sözlü tacize uğruyor.

Daha sonra sözleşmesinden doğan tazminat hakkından dolayı henüz işten atılmamış olan GEB'li işçiyi sürekli mobbing uygulaması altında tutan ve kendi isteğiyle işten çıkmasını isteyen patron ve işbirlikçileri GEB'li arkadaşımıza sözlü tacizde bulunuluyor. Daha sonra çıkan kavganın ardından GEB'li arkadaşımız "Fiziki şiddet uyguladığı" gerekçesiyle işten çıkarılıyor.

GEB'li arkadaşımız 'kavgadan dolayı' iki gün gözaltında tutuluyor, daha sonra serbest bırakılıyor.

**İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ
ENGELLENEMEZ!
BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!**

Genç Emekçiler Birliği (GEB)- İzmir

"İŞÇİLERİN BAŞI HIÇBİR ZAMAN EĞİLMESİN"

10 yıllık inşaat işçisi Abdurrahman Sazlı, geçtiğimiz günlerde bankamatik kullanmak için girmek istediği Profilo AVM'de içeri alınmamıştı. Boyalı işçi kıyafeti yüzünden AVM'ye alınmayan Sazlı için İnşaat İşçileri Derneği bir basın açıklaması düzenledi.

26 Mayıs Pazar günü saat 13.00'de Profilo AVM önünde basın açıklamasını yapan İnşaat İşçileri Derneği, olayın sadece Sazlı'ya değil tüm inşaat işçilerine hakaret olduğunu söyledi.

Hem fiili mücadele hem de hukuki mücadele veren bir dernek olduklarını söyleyen ve 6 ay önce kurulmuş olan İnşaat İşçileri Derneği adına Sazlı, "Bildiginiz gibi inşaat işçileri sürekli bir yerde çalışmıyor. Bir kaç ay bir kaç gün çalıştığı oluyor, bu yüzden örgütlenmek çok daha zor. Ancak bugün Türkiye'nin ekonomik yükünü çeken işkolunun İnşaat olduğunu da biliyoruz. En çok haksızlığa uğrayan insanlar da biziz. Yoldan hangi inşaat işçisini çevirseniz illaki başından geçen bir kaç olay olmuştur. Bir yerlerden alacağı vardır. Sigortamız asgari ücret üzerinden yatırılıyor. Zaten ağır işkoluyuz. Ben emekli olunca yine geçinemeyeceğim, o da emekli olabilirsem. Bizim bu işkolunda çalışıp 65 yaşında emekli olmayı beklememiz bir fiyaskoyla sonuçlanıyor.

Profilo'ya yarın dava açacağız ve konuyu mahkemeye intikal ettireceğiz. Ben o hareketi şahsıma yapılmış olarak almadım, benim şahsımda Türkiye'deki ve hatta dünyadaki tüm inşaat işçileri adına bir müdahale yaptım." diyerek bir yandan kararlılığını vurgularken, diğer yandan da benzer sorunlar yaşayan işçilere şu çağırısı yaptı: "Hiç bir zaman boyunları aşağıda gezmesinler, başları eğilmesin hiç bir zaman; dik dursunlar, kötü bir şey yapmıyoruz. İnsanların mutlu yaşamaları için can sağlığımızı, kendi beden sağlığımızı, ruh sağlığımızı harcadık. Hiç bir arkadaşımız utanmasın, giydiği elbise onun onurudur, gururudur, çünkü ailesine bakıyor, onurlu bir iş yapıyor." □

GERÇEKLERİN SESİ OLMAYA DEVAM EDECEĞİZ

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nin Cezaevi Komisyonu bu hafta 18 Mayıs'ta F eylemini 63. kez gerçekleştirdi. Bu hafta hapisanelerde ölüme gün sayan ağır hasta tutsakların yaşamından kesitler aktararak, yetkililere seslenildi ve tedavilerinin sağlanması, durumu ağır olanların serbest bırakılması istendi.

Bu haftaki basın açıklamasını Elif Akkaya yaptı. Sözlerine "Kör, sağır ve dilsizi oynamaya devam ediyorlar, Onlar duymak istemediği için mahpuslar adım adım ölüme yaklaşıyor ve aramızdan ayrılıyor" diyerek başlayan Akkaya, her dönem olduğu gibi egemenlerin toplumsal hafızayı körelterek mahpusları unutturmaya çalıştığını, onlara reva gördükleri insanlık dışı koşulları gizlemeye çalıştıklarını belirtti.

Tutsakların mahkemeye, hastaneye ya da başka bir hapisaneye sevk edilmeleri sırasında yaşananların Ortaçağ döneminde yaşananlardan farksız olduğunu vurgulayan Akkaya, Pozantı'da çocuklara uygulanan işkenceleri hatırlatarak, tedavi edilmesi gereken, şefkate ve ailelerin sevgisine ihtiyaç duyan çocukların yeniden cezalandırıldıklarını ve ailelerinden bir kez daha koparıldıklarını belirtti.

Akkaya, daha sonra 1993 yılında gözaltına alınan ve müebbet hapis cezasına çarptırılan 7 çocuk babası Ramazan Özalp'in tedavisinin engellenmesi nedeniyle ölümün eşiğinde olduğunu belirterek, yaşadığı süreci aktardı.

Ömrünün 20 yılını cezaevlerinde geçiren Özalp'in geçen yıl kaldığı Midyat Cezaevi'nde aniden rahatsızlandığını, Mardin Devlet Hastanesi'nde yapılan tetkiklerde beyininde tümör teşhis edildiğini aktaran Akkaya, tümörün alınması için yapılan ameliyat sonrası Özalp'in felç olduğunu ve sol tarafını bir daha hiç kullanmadığını söyledi.

Ramazan Özalp'in Urfa Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yapılan kontroller sonucu hazırlanan heyet raporunda "Hastalık sürekli. Sakatlık bırakmıştır. Kocama hali niteliğindedir. Takip ve tedavi gerektirmektedir." denilmesine karşın Urfa Cezaevi'nde felç olmuş ve yatalak halde 3 ay kalan Ramazan Özalp'in "isyan çıkardığı" gerekçesiyle Amasya Cezaevi'ne sürgün edildiğini belirten Akkaya, Özalp'in tedavisinin yapılabilmesi için ailesinin tüm çabalarına ve başvurularına rağmen 2 yıldır Adli Tıp Kurumu'nun vermesi gereken raporun gelmediğini söyledi ve Özalp'in bir an önce serbest bırakılmasını istedi.

Akkaya sözlerini "Siz gerçekleri kararttıkça biz onların sesi olmaya devam edeceğiz; siz onların sorunlarını yok saydıkça biz onların ellerini daha sıkı tutacağız. Hasta mahpusların ölmesine izin vermeyeceğiz" diyerek tamamladı.

Eylem, tecrit uygulamasına son verilmesi ve hasta tutsakların serbest bırakılması için atılan sloganlarla sona erdi. □

KAZOVA İŞÇİLERİ PATRONLARININ YAKASINI BIRAKMIYOR

Yıllarca çalıştıkları iş yerlerinden emekleri, alınterleri gasp edilerek hiçbir açıklama yapılmadan işten çıkartılan Kazova Tekstil işçileri, her hafta Çarşamba günü Şişli'de yaptıkları yürüyüşü 15 Mayıs günü de gerçekleştirdiler.

Saat 13.00'da Şişli Camisi önünde toplanan işçiler, "Kazova Tekstil Patronları Ümit Somuncu ve Mustafa Umut Somuncu'ya Haklarımızı Yedirmeyeceğiz-Kazova Tekstil İşçileri" pankartı açarak, 17 gün önce Bomonti'de fabrikalarının önüne kurdukları çadıra kadar yürüdüler. "Sadaka Değil Hakkımızı İstiyoruz", "Hakkımızı Ümit Somuncu'ya Yedirmeyiz", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları atarak fabrikanın önüne geldiklerinde de bir basın açıklaması yaparak, aylardır hiçbir maaş ödemedi kendilerini çalıştıran ve hiç bir açıklama yapmadan kaçıp giden patronlarına hala ulaşamadıklarını dile getirerek, patronlar hangi yalanlarla, düzenbazlık yaparlarsa yapsınlar haklarını almadan direnişlerini asla bırakmayacaklarını söylediler.

Açıklamanın ardından atılan sloganlarla eylem, haftaya aynı saatte ve yerde buluşulacağı duyurularak sonlandırıldı. □

İSTANBUL ÖĞRENCİLERİ DOLMABAĞÇE'YE YÜRÜDÜ

İstanbul'daki tüm üniversitelerden bir araya gelen öğrenciler, Reyhanlı Katliamı'nı protesto etmek için Dolmabahçe'de bulunan Başbakanlık Ofisi'ne yürüdü. İlk yürüyüş saat 15.00'te İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü'nden başladı.

Üniversite içinden "Reyhanlı Katliamının Sorumlusu AKP'den Hesap Soruyoruz" pankartı ile yürüyüş başladı. Eminönü'ne kadar tramvay yolunu kapatarak yürüyen yüzlerce öğrenci "Reyhanlı'nın Hesabı Sorulacak", "Emperyalistler İşbirlikçiler 6. Filoyu Unutmayın", "AKP Besliyor ÖSO Vuruyor" sloganları attı. Yürüyüş Eminönü, Galata Köprüsü, Karaköy, Tophane üzerinden yol kapatılarak devam etti.

Yürüyüşleri sırasında Mimar Sinan Üniversitesi'nin önünde bekleyen öğrenciler de kitleye katıldı. Marmara Üniversitesi öğrencileri ise Kadıköy İskele'ye yürüdü ve vapurla Kabataş'a geçerek aynı kitleye katıldı. Her katılımla birlikte kitle büyüdü.

İTÜ Gümüşsuyu Kampüsünden yürüyüşü başlayan öğrenciler ile Beyazıt'tan yürüyüşe başlayan öğrenciler Dolmabahçe'de birleştiler.

Dolmabahçe'ye gelene kadar hiçbir

polisle karşılaşmayan öğrenciler, Dolmabahçe'de TOMA ve çevik kuvvet barikatı ile karşılaştılar. Polis barikatına doğru yürüyen öğrenciler, polis anons yapmasını veya "pazarlık"ı beklemeden polislerle soda şişeleri ve taşlarla saldırdı. Polis tazyikli su ve biber gazı ile karşılık verdi. Öğrenciler Kabataş yönüne doğru geri çekildiler. Bu sırada çevredeki insanlar da biber gazının da etkilenerek, polis sert saldırısına tepki gösterdiler.

Öğrencilerin

bir kısmı Mimar Sinan Üniversitesi Fındıklı Kampüsüne girerek kapıları kapattılar; polis ise kampüsün içine gaz bombası ve tazyikli su ile saldırdı. Taşlarla cevap veren öğrenciler kampüsün girişine bir de "Reyhanlı'nın Sorumlusu AKP'den Gençlik Hesap Soracak" pankartı astılar. Yüzlerce öğrenci de ara sokaklarda çatışmaya devam ederken, polis hedef gözeterek plastik mermilerle ateş etmeye başladı.

Saat 18.00'de Mimar Sinan Üniversitesi'nin önünde basın açıklaması yapan öğrenciler, Reyhanlı Katliamı'nın sorumlusunun AKP hükümeti olduğunu, devlet yanlısı medyanın Reyhanlı'da yaşananları doğru yansıtmadığını ve yaşanan polis saldırısını protesto ettiklerini belirttiler. Eylem sloganlarla sona erdi. □

NASIL VE NEDEN "EĞİTİLİYORUZ"?

Devrimci Öğrenci Birliği, Antep Ayışığı Sanat Merkezi'nde "Eğitim Sistemi ve Gençliğin Devrimdeki Rolü" konulu bir söyleşi gerçekleştirdi.

Söyleşide ilk önce kapitalizmde eğitim sisteminden söz edildi. Öğrenci gençliğin kapitalist sistem tarafından sınavların pençesinde, gelecek kaygısı içinde bırakıldığı, kapitalizmin eğitim sistemini varlığının devamı olarak gördüğü vurgulandı.

Sonrasında sosyalizmde eğitim sisteminin nasıl olacağı tartışıldı. Kapitalizmin verdiği bireycilikten arınıp, toplumsal düşünmek ve "para için değil insan için" üretmek gerektiği vurgulandı.

Soru cevap bölümünde ise "Neden Örgütlenmeliyiz?" konusu tartışıldı.

Son olarak söz alan DÖB'lü öğrenci kendini tanıttıktan sonra, savunduğumuz ileri sürdüğümüz şeyleri bilip bilmediğimizi sorgulatan kısa bir konuşma yaptı. Konuşmanın ardından, bir araya gelip neyi savunduğumuzu öğrenebilmek için eğitim çalışmaları yapmak gerektiğine karar verildi.

Söyleşi böylece son buldu. Söyleşinin ardından Genç Yoldaş dergisi üzerine konuşuldu, yazılar yazmak ve bunu insanlarla paylaşmak gerektiği, Genç Yoldaş'ın bunun aracı olduğu vurgulandı.

Antep/ Genç Yoldaş

“EMPERYALİST SAVAŞA HAYIR” DİYENLER YARGILANIYOR

Antakya’da 21 Eylül günü emperyalist savaşa karşı bütün halklar sokağa inmiş, emperyalist bir savaşı istemediklerini haykırmışlardı. Aralarında Ayışığı Sanat Merkezi çalışanı Özgür Aslanyürek, şiir grubundan Seren Karateke ve Süleyman Burç’un da olduğu 32 kişiye, o eyleme katıldıkları için dava açıldı.

23 Mayıs günü 13.30 da HDK ve Mücadele Birliği okurları, Adliye önünde basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasının konusu 32 gence açılan dava idi.

Basın açıklamasında öncelikle bu davanın emperyalist savaş karşıtı bütün gençlere açıldığı belirtildi. Açıklamada “Halklarımız Antep, Akçakale, Cilvegözü ve son olarak Reyhanlı’da AKP’nin savaş politikalarının bedelini öderken, ‘Savaş istemiyoruz’ diyenler, ‘Halklar kardeştir’ diyenler bugün sanık sandalyelerinde.

Emperyalistler insan hakları, demokrasi ve özgürlük götürme yalanıyla Irak, Afganistan ve Libya’dan sonra şimdi de gözünü Suriye’ye dikmiş durumda. Türk burjuva devleti ve AKP iktidarı ise Ortadoğu’yu emperyalist çıkarları için kan gölüne çevirenlerin sadık uşağı olarak Suriye’ye dönük savaş çığırkanlığında sınırları tanıtmıyor.

Suriye’de mezhep temelinde bir iç sa-

vaş yaratan gerici muhalif çeteler, Türkiye’deki kamplarda eğitim görerek, yaralıları tedavi edilerek ve her türlü siyasi, askeri, ekonomik desteği alarak Suriye’de katliamlar yapıyor.

Suriye’de hayatını kaybeden ve savaştan dolayı büyük bir yıkım ortasında kalan yüz binlerce insandan doğrudan emperyalistler ve işbirlikçi AKP sorumludur.

AKP’nin kirli dış politikası artık sınırları aşmış ve ülkemizde de kan akıtmaya başlamıştır. Sınırları kontrol etmeyen ve bu yolla çetelere Suriye’ye rahatlıkla girip çıkma imkanı veren devlet, ülkemizde patlayan bombaların asil failidir.

Reyhanlı’da patlatılan bomba onlarca insanımızı öldürmüş, yüzlercesini yaralamıştır. Ayrıca sansür ve çarpıtma ile olayın iç yüzü aydınlatılmamış, sorumlular hesap vermemişlerdir. Olayın hemen ardından yaptığı açıklamada Başbakan Erdoğan, Reyhanlı halkına baş sağlığı bile dilemeden önce ‘Saldırıyı muhaliflerin yapmadığını’ açıklamaya girişmiştir. MİT ve Emniyet Müdürlüğü arasındaki yazışmaların ortaya çıkması sonucu, olayın öncesinde çeşitli istihbaratlar alındığı, ancak tek bir adım atılmadığı görülmüştür.

Bizler emperyalizm karşıtı devrimci gençler, sürecin bu saydığımız sonuçları doğuracağı ve bu savaşın emperyalistlerin

savaşı olduğunu bugüne kadar ifade ettik. Bugün burada geçtiğimiz yıl Ekim ayında yapmak istediğimiz bir basın açıklaması nedeniyle yargılanıyoruz.

Yapmaya çalıştığımız eylem polisin baskınlı su ve biber gazlı saldırısına uğramış, 7 arkadaşımız dövülerek gözaltına alınmış, eyleme katılan veya çevrede bulunan herkes polis şiddetinin hedefi olmuştu.

Demokratik bir hak olan basın açıklaması keyfi şekilde engellenirken, gaz bombaları ev ve işyerlerinin içine kadar atılırken dava konusu olan şey, bizim yapmak istediğimiz basın açıklaması olmuştur.

Bizler bu davayı meşru kabul etmiyoruz! Yargılanması gereken biz değil, savaşı kışkırtan, kan ve ölümden beslenenlerdir!

Yaptığımız eylemin amacı açıktır ve halklarımızın nezdinde bizim meşruluğumuz da suçluların kimler olduğu da bellidir. Halkların kardeşliği demek, ABD defol demek, halkı kin ve düşmanlığa teşvik ise bu suçu işlemeye devam edeceğiz” denildi.

Basın açıklaması okunduktan sonrada duruşma başladı. 3,5 saat süren dava sonunda duruşma ertelendi.

Bu davalar, baskılar bizi yıldıramayacak!

Mücadele Birliği/Antakya

REDHACK REYHANLI TEZGAHINI DEŞİFRE ETTİ!

Reyhanlı patlamalarının ardından RedHack, Jandarma İstihbarat Daire Başkanlığı’na ait gizli belgeleri ele geçirdiğini açıkladı.

RedHack, 22 Mayıs günü twitterdan duyuru yaparak Reyhanlı saldırılarıyla ilgili Jandarma İstihbarat Daire Başkanlığı’na ait bir takım gizli belgeleri ele geçirdiğini söyledi ve ilerleyen saatlerde de belgeleri yayınladı.

Belgelerde, Suriye’de faaliyet gösteren El Kaide yanlısı gruplara ulaştırılmak üzere hazırlandığı iddia edilen bomba yüklü araçlara ilişkin detaylara yer verilirken, bu araçların Suriye tarafından arandığı bilgisi dikkat çekiyor.

Redhack’in yayınladığı belgelerde ayrıca, söz konusu planların, 25 Nisan tarihinde elde edildiği belirtilen ve Suriye’deki en etkili silahlı muhalif gruplardan El Nusra’nın, üç araca Türkiye’ye yönelik bir eylemde kullanmak üzere bomba düzeneği yerleştirdiği yönündeki bilgilerle paralellik taşıdığı ibaresi dikkat çekiyor.

Haber devlet tarafından hemen yalanlanırken, Utku Kalı isimli asker “RedHack’e belge sızdırdığı” gerekçesiyle tutuklanarak Sivas’taki 5. Er Eğitim Tugayı Komutanlığı’nda mahkemeye çıkarılarak askeri cezaevine gönderildi. Belgelerin ortaya çıkmasının ardından “Belgeler sahte”, “biz zaten biliyoruz olayları” diyerek açıklamalar yapılması ve bir erin tutuklanması kamuoyunda tepkiler oluşturdu.

Erin tutuklanmasının hemen ardından Devlet Bakanı Egemen Bağış’a gülücük(!) gönderen Kızıl Hackerlar, Bakan Bağış’a sitesini kapattırdı. Bu önlem(!)e rağmen Kızıl Hackerlar Bağış’ın ve ailesinin maillerini kamuoyuyla paylaştı.

“Alkol içmeyen, “tinerci” olmayan, ODTÜ’de okumayan, ahlakla yetiştirilecek “dindar” neslin milletvekili ve bakanları da bunlar oluyor sanırsınız” diyen RedHack, Bağış ailesinin işadamlarıyla para ilişkilerini, küfürlü yazışmalarını teşhir etti.

“ROJAVA İLE DAYANIŞMA”

Demokratik Öğrenci Dernekleri Federasyonu tarafından “Özgür Dil, Özgür Yaşam”, “Zimanê Azad, Jîyana Azad” sloganıyla başlatılan Anadil Kampanyası kapsamında ve Rojava Devrimi ile dayanışma amacıyla dev bir konser düzenlendi.

sayesinde olmuştur.” dedi.

Konuşmalar sık sık atılan sloganlarla bölünürken, marşlar, türküler ve halaylarla süren etkinlik gece geç saatlerde sona erdi. Emeğe Ezgi'nin de Kürtçe, Türkçe ve Arapça parçalarla yer aldığı konserde Abdal, Agire Jiyan, Comerd, Dengbej Kazo, Erdal Bayrakoğlu, Erdoğan Emir, İdris Demir, Koma Azad-Farqin, Koma Çiya, Koma Gulen Xerzan, Koma Xelikan, Koma Wetan, Rezan Şirvan, Turan Şengül, Yasemin Göksu katıldı. □

.....

EMEĞE EZGİ DERSİM'DE

19 Mayıs Pazar günü Dersim'de cemevi ve TRAM gençliği, Seyit Rıza Parkı'nda bir etkinlik düzenledi. Bu etkinlikte pek çok grup ve sanatçı yer aldı. Emeğe Ezgi de türkülerini ve marşlarıyla Dersim gençliğinin yanındaydı.

Aynı meydana günlerdir çadır kurmuş olan Amed, İstanbul ve Ankara'dan gelen Barış Anneleri de bu etkinliğe destek verdi ve konuşma yaptı.

Coşkunun dorukta olduğu etkinlik boyunca Grup Ezel, Lamekan, Emeğe Ezgi, Vedat Gündoğdu, Coşkun Tüzün, Taylan Yıldız Sahne aldı.

Türkçe, Kürtçe, Zazaca ve Ermenice ezgileri seslendiren Emeğe Ezgi, Mayıs ayında ölümsüzleşen savaşçıları anarak başladı konsere. Tüm gençliğin heyecanını doruğa taşıyan grup, halayların ardından devrim ve sosyalizm için “Söz Veriyoruz” dedi. Emeğe Ezgi sahneden inmeden önce Cemevi ve Tram Derneği tarafından plaket verilerek teşekkür edildi. □

“TAKSİM BİZİM İSTANBUL BİZİM”

İstanbul halkı, sermayenin dört bir taraflı saldırısı altında olan Taksim'e her açıdan sahip çıkmaya devam ediyor. 28 Mayıs gününün ilk saatlerinde başlayan ağaçların sökülmesi, 20-30 kişilik bir grupla durdurulmuş, sabah saatlerinden itibaren yüzlerce kişi polis-zabıta saldırısına rağmen ağaçlara kendilerini siper etmiş, yıkımı durdurmuşlardı. Gezi Parkında “nöbet” tutan halk, herkese akşam saat 19.00'da parkta olmaları ve O'na sahip çıkmaları için çağrı yapmışlardı.

Yapılan çağrıya cevap olarak 2 bine yakın kişi akşam saatlerinde Gezi Parkı'nda yerini aldı ve sabaha kadar sürecek olan nöbete başlandı. Bir taraftan çadırlar kurulurken, diğer taraftan oturmak için büyük çöp poşetleri yerlere serildi.

Öğle saatlerinde de Parka gelerek yıkım ekiplerine müdahale eden İstanbul Milletvekili Sırrı Süreyya Önder, bu nöbetin ilk konuşmasını da yapan isim oldu. Önder kendisinin sadece İstanbul halkının değil, buradaki ağaçların ve parkın da vekili olduğunu söyleyerek “burada alkış ben değil, bu yıkımı durduran ve o zamandan beri parka sahip çıkan insanlar hak ediyor, ben onları alkışlıyorum” dedi.

“Bugün bu farkındalık yaratıldı ancak büyükşehir belediyesi, bu usulsüz, gayri hukuki işlemi vazgeçtiğini açıklamaya kadar biz burada nöbet tutacağız. Her birimiz bir ağacın nöbetini tutacağız, sabah kuşlara tekmil vereceğiz. Biz bize bu gazı atanların da nefes hakkını savunuyoruz” diyen Önder, bugün sökülen ağaçların yerine fidan dibeceklerini aktardı ve tüm İstanbul milletvekillerini burada olmaya çağırdı.

“Taksim Bizim İstanbul Bizim”, “Faşizme Karşı Omuz Omuz” sloganları arasında süren konuşmalarda 80 kurumun oluşturduğu “Taksim Dayanışması” adına da konuşmalar yapıldı. Karadenizli müzik grupları adına Karmate müzik grubunun solisti Oktay Üstün aldı ve yarın akşam (29 Mayıs) akşamı saat 18.00'de tüm Karadenizli Müzik grupları olarak burada olacaklarını ve sökülenlerin yerine fidan dibeceklerini duyurdu. Üstün herkesi buraya horon tepmeye çağırarak “herkes fidanını alıp gelsin” çağrısı yaptı.

Daha sonra yemek dağıtılacağı ve film gösterimleri yapılacağı anonsu ile herkes parkın içinde ağaçların altına dağılırken, alkışlar ve ıslıklar eşliğinde yeni fidanlar geldi. “Gezi Parkı nöbetçileri” büyük bir coşkuyla yıkım yapılan alana fidan dikti.

İlerleyen saatlerde Devrim Tiyatro Atölyesi ve Ayışığı Şiir Grubu da Gezi Parkı nöbetçilerini ziyarete geldi. □

GENÇLİK YÜRÜYOR DEVRİM BÜYÜYOR

TAKSİM SAVAŞI SÜRÜYOR

NURHAKLARDA YANAN DEVRİM ATEŞİ SÖNMEYECEK

31 MAYIS 1971

**devrim ateşi
sönmeyecek**

**devrim ateşi
sönmeyecek**

**devrim ateşi
sönmeyecek**

**devrim ateşi
sönmeyecek**

**devrim ateşi
sönmeyecek**

**devrim ateşi
sönmeyecek**

**devrim ateşi
sönmeyecek**

nurhaklar da yanar

**devrim ateşi
sönmeyecek**

**Devrimci Öğrenci Birliği
(DOB)**

SINAN CEMGİL

KADİR MANGA

ALPARSLAN ÖZDOĞAN

YOLDAŞLAR ÖLÜMSÜZDÜR

NAZIM HİKMET

MEMLEKETİMDEN İNSAN MANZARALARI

**HAYDARPAŞA GARI
8 HAZİRAN
CUMARTESİ
17.00**

AYIŞIĞI ŞİİR TOPLULUĞU